

535

சும்பல் கலை —
— நினை மலர்.

ஷ
சீவமயம்.

யாழ்ப்பாணத்து வேலனையூர்,

பேரம்பலப் புலவர்

நினைவு மலர்.

புலவரவர்களுடைய தெளகித்திரரும்,
மூளாய் சைவப்பிரகார் வித்தியாஸாலைத்
தலைமை ஆசிரியருமாகிய

பண்டிதர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம்
அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது.

நீவலர் அச்சுக்கூடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

1935.

[பதிப்புரிமை.]

—
திருச்சிற்றம்பலம்.

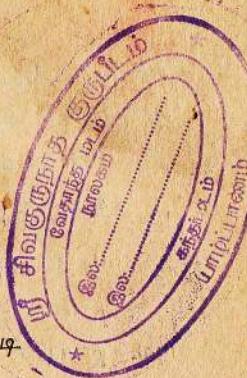
முன் னுடை ர.

கண்ணுதல் தந்தமுக் கண்ணன் மலரடி
மண்ணக மாங்தர் எண்ணிடி னஞும்
வேண்டிய வேண்டியாங் கெப்து வரீண்டே.

இம்மலர், அறிஞர் சிகாமணிகளால் புலவரெனப் போற்றப் பெற்றவரும், பல செய்யு னுல்களின் ஆசிரியரும் எமது தாயாரின் தந்தையாரும், வேலஜென்யூர் சைவப் பெருங் கிழாருமாகிய ஸ்ரீமத். கோ. பேரம்பலப் புலவர் அவர்கள் இரங்த முப்பத்தொராம் நாளாகிய யுவயாண்டு ஐப்பசித்திங்கள் கஅ - ம் நாள் அந்தியேஷ்டி. நிகழ்வதாக, அங்காளில் புலவரவர்களின் நினைவுக்குறியாக வெளியிடப் படுகின்றது.

இம்மலரில் புலவர் அவர்களுடைய சரித்திரமும், புலவரவர்களியற்றிய நால்களிலிரண்டும், பேரம்பலப்புலவர் பதி கமும், புலவரவர்களின் பிரிவைக் குறித்து அறிஞர்கள் பாடியனுப்பிய செய்டுள்கரும் அடங்கியுள்ளன. செய்யுள்கள் எல்லாம் கிடைத்த முறைப்படி வெளியிடப்பட்டன. பண்டிதர் திரு. மு. நல்லதம்பி அவர்களுடைய செய்யுள்கள் மிகவும் பிச்திக் கிடைத்தமையால் அவருடைய பெயரைப் பாடினோர் என்பதன் கீழ் இடமுடியாததாயிற்று.

இம்மலரை அலங்கரித்தற்குச் செய்யுள்களுப்பியும், மதிப்புரை, அணிந்துரை தக்கும் உதவிய அறிஞர்கள்

எல்லோருக்கும், அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த நாவலர்
அச்சுக்கூட அதிப ரவர்களுக்கும் எமது என்றி உரியதாகுக.
“எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு” — தமிழ்மறை.

“கணேசவாசம்”

வெல்லைன,
யுவ - ஜப்பசி - கடு.

இங்கனம்,
கா. போ. இரத்தினம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

திருநேல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாஸீத்
தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
ஸ்ரீமத். சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
எழுதியது.

இந்த நாற்றுண்டில் உண்மையான தமிழ்ப்படித்
தவர்கள் பிறக்கவில்லை; அன்றி, உண்மையான தமிழ்ப்படிப்
புக்கு மரியாதை செய்வதுமில்லை. இதனாலே, முதியோர்
களான அறிஞர்களில்லர் இந்த நாற்றுண்டில் இலைமறைகாம்
போல் வாழ்க்குவக்தார்கள்; வருகின்றார்கள். இந்த வகுப்
பைச் சேர்க்குவர்கள் ஸ்ரீமத் போம்பலப் புலவர் அவர்கள்.

இவர்கள் சைவத்துக்கும் தமிழுக்குமிருப்பிடமான
வேல்லையிற் பிறக்குவர்கள். இவர்களைப்பற்றி, இற்றைக்குப்
பதினைந்து வருடங்களுக்குமுன், வித்துவசிரோமனியாகிய
சன்னகம் ஸ்ரீமத் அ. குமாரசவாமிப் புலவர் அவர்கள்
பேசியதுண்டு. புலவர் அவர்கள் முதியர்களான அறிஞர்களைப்
பற்றி அடிக்கடி பேசுவது வழக்கம்.

புலவர் அவர்கள் சிவபதமெய்தியின்— அவர்களுக்குக்
கீழ் வாழும் வாழ்க்கையை இழந்தபின்— அவ்வளவில் நில்
லாமல் ஒரு தராதாப்பத்திர உபாத்தியாயர் ஆனபின்—
சென்ற வாரம் வரையில் ஸ்ரீமத் பேரம்பலப்புலவர் அவர்
களைப்பற்றி யான் கேள்விப்பட்டதில்லை. அது போம்
பலப்புலவர் அவர்களின் குறை யன்று; எனது குறையே.
யாழிப்பாணத்தின் குறையெனினும் இழுக்காது.

ஸ்ரீமத் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்கள் எந்தக்கால தகில் சிவ பதமெய்தினர்களோ, அந்தக்காலத்திற்குன் பேரம் பலப்புலவர் அவர்களும் சிவபத மெய்தி யிருக்க வேண்டு பென்று எண்ணியிருக்கேன். ஆனால், செஸ்றவார ஈழ கேசரியில் உண்மை வெளிவர்த்தது. உண்மையான தமிழை மாளிகள், தமிழுக்கு மரியாதை செப்பிறவர்கள் இங்ஙனம் முதியதமிழ் அறிஞர்கள் ஒருபுறம் ஒதுக்கி மறைந்து வாழ்ந்து வந்ததை—வாழ்ந்து வருவதைக் குறித்துக் கண்ணீர் விடாமலிருக்கமுடியாது. இது யாழ்ப்பாணத்துக்கும் பெரிய தொரு வெட்கம். இது நிற்க;

சிவபத மெய்திய நமது பேரம்பலப்புலவர் அவர்கள் செய்யுள் செய்வுதில் திறமை படைத்தவர்கள். அது வண்ணீச் சிலேடை வெண்பா, இரட்டைமாணி என்னும் இந்தால்களால் இனிதுளினங்குனின்றது. இரட்டைமாணி மாலை அக்காலத்து அறிஞர்கள் பலரால் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றது. சிலேடை வெண்பாப் பாடுதற்கு எத்துணீச் சொல்லாட்சிவேண்டு மென்பது கலைசைச் சிலேடைமுதலிய சிலேடைகளில் பயின்றார்க்கு நன்குபுலப்படும். புலவர் அவர்கள் இந்தால்க் என்றி, கடம்பரக்தாதிஎன்னும் ஒரு பிரபந்தமும், பலவேறுதனிச் செய்யுள்களும் செய்திருப்பதாக அவர்கள் சரித்திரத்தில் தெரிகிறது.

புலவர் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக, இரங்கற்பாக்களை வெளியிடுதல்மாத்திரை மேரடமையாது, அவர்களுடைய புகழுடம்பு என்றும் சின்று நிலவுதற் பொருட்டு, அவர்களியற்றிய அரிய இரு நால்களை நால்முகப்பில் அவர்கள் சரித்திரத்தை அமைத்தும், இரங்கற்பாக்களைப் பின்னுக்குச் சேர்த்தும் அழகுற அச்சிட்டவர்கள், புலவர் அவர்களுடைய

தெளகித்திரர் பண்டிதர்பூர்மீத் கா. பொ. இரத்தினமவர் கள். பண்டிதர் அவர்கள் ஆண்டில் இனொன்றாயினும் அறிவில் முதியர்; புலவர் அவர்களின் குடியைவிளக்குஞ் குன்றுவிளக்கு.

பண்டிதர் அவர்களின் விடாமுயற்சியும் முன்னோர் பால்வைத்திருக்கும் அபிமானமும் பெரிதும் பாராட்டற பாலன. அவர்கள் இந்தால்களை வெளியிட்டது போலவே, புலவரவர்களியற்றிய கடம்பரங்தாதி என்னும் நாலையும், மற்றையதனிச் செய்யுள்களையும் அச்சிட்டுவிரைவில் வெளி யிடுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள்புரிவாராக.

திரு. செ. ஆ. கலாசாலை,
யுவ ஸூ ஐப்பசி மீ கந்த.

இங்ஙனம்,
சி. கணபதிப்பிள்ளை.

அனிந்துரை.

உயர்திரு சவாமி உருத்திரகோஹசவர் அவர்கள்
எழுதியது.

மேற்றிசைபினர் தம்முடைய அரும்பெற்ற புலவர்
களைப் போற்றிவருதல்போல், அரும் பெரும் தமிழ்ப்
புலவர்தம் நினைவு அழியாமல் இருக்குமாறு அவர்தம்மைப்
போற்றிக் கொண்டாடும் வழக்கம் தமிழ்மொழிவளர்ச்சியை
யும் நாட்டின் உயர்ச்சியையும் கருதி உள்ளக்கிளர்ச்சியுடன்
செய்யப்படுங் தொண்டிகளில் ஒன்றுதல் வேண்டு மென்பது
இஞ்ஞான்றைய தமிழ்மக்களில் பேர் அறிஞர் ஒருசிலால்
மிகுதிபாக உணரப்படுகின்றது.

இவ்வணர்ச்சியால் தென் இந்தியத் தமிழ்மக்கள்
திருவள்ளுவர் திருநாள், ஒட்டக் கூத்தர் திருநாள் என்றி
னனன சிறப்புடன் கொண்டாடுதலைத்தங்கடமையாகக் கொ
ண்டிருக்கின்றனர். யாழ்ப்பாண நாட்டிலும் திருவள்ளுவர்
திருநாள், ஸீலஸ்ரீ ஆற்றமுகநாவலர் குருஷ்சை என்பன சில
இடங்களில் கொண்டாடல் செய்யப்படுகின்றன. நல்லைச்
கின்னத்தமிழ்ப்புலவரது இரண்டாம் நூற்றுண்டு விழாவும்
நிகழ்விருக்கின்றது.

இம்முறையில், யாழ்ப்பாணத்து வேலஜையூரின்கண்
பிறந்து, ஒழுங்கான பழையமுறையில் செந்தமிழ் நால் களைக்
கற்று, தாம் அடைந்த நற்புலமையால் “வேலஜை இலங்கைதக்
காட்டுச் சித்திவிநாயகர் இரட்டைமணிமாலை” “வண்ணைச்
சிலைட வெண்பா,” “கடம்பரந்தாதி” என்றித் திறத்தன
வாய பிரபந்தங்களை ஏனைய நல்லிசைப்புலவர் வியக்திமாறி
யற்றி, “கவிதைபாமே புலவன்” எனச் சன்னாகம் குமார

சுவாமிப்புலவரால் சிறப்பிக்கப்பெற்று, சென்றதின்களில் தமது எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டில் சிவபெருமான் திருவடிப் பேரெழ்திய திரு. கோ. பேரம்பலப்புலவரது நினைவுக் குறியாக இந்நால் வெளியிடப்படுவ தாக்ஞாறு. இதன்கண், அப் பெற்றியார்செய்த பிரபந்தங்களாடு, அன்னர்மீது அங்கும் யராய மற்றைய செந்தமிழ்ப் புலவர் சிலரால் பாடப்பட்ட கையறுதிலைச் செய்யுட்களுக் கிரட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வுலக வாழ்வினை ஒருவிச சென்ற செந்தமிழ்ப் புலவர் ஒருவருடைய நினைவின் அடையாளமாக வெளிவருஷம் இந்தால் தன்னால் அவர்தம் மாண்பைத் தமிழகம் நன்கு அறியலாகும்.

தமிழ்ப் பெருமுதியாகிய அப்புலவர்தம் மகளார்திருவயிற்றிற் பிறந்த எந்தம் இளைய ரண்பர் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினத்தார், அப்புலவர் பாலே சிறந்த தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் சிலவற்றைத் திருத்தமாகக் கற்பாராயினரென்பதையறிந்து பெரிதும் மகிழ்வுகின்றேம். இப்பண்டிதர், அப்புலவர் பெரியார் தமக்குச் செய்த நன்மையை மறவாது, தமிழ் மொழியில் தமக்குள்ள பேர் ஆர்வத்தினால்தமிழ்ப்பயிலும்மாணவர் பொருட்டுத்தாம் முதன் முதலாக இயற்றி வெளியிட்ட பாகையும் வியாசமும் அடங்கப்பெற்ற “பயிற்சிமாலை க-ம்மலர்” என்னும் பயன் விளைக்கும் ஒருசிறு நூலை அன்னர்க்கே உரிமை யாக கிணமை புலவர் பெருமக்களால் மெச்சிடற்பாற்றே. இந்நால் வெளிவருவதாலும் இவர்தம் புலமையினாலும் முயற்சியினாலுமேயாகும்.

கலாநிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்,
31-10-1935.

உருத்தி கோமசுவரர்.

பேரம்பலப் புலவர் சரித்திரம்.

புலவரவர்களின் மாணவரொருவர்

எழுதியது.

வ

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலவரவர்கள் அவதாரங் சேய்தநாள்.

வெண்பா.

எரா வுத்திரிகை யேமிருபத் தொன்று வெள்ளி
கீரா ஸிடபந்த் சித்திரைநாள்—நாராரெங்
கோனு மலையருளை கோதில்பே ரம்பலவேள்
மானு னிலத்துதித்தான் வந்து.

புலவரவர்கள் சிவபத மடைந்த நாள்.

வெண்பா.

பன்னுயவ கன்னி பஜினெட்டாங் தேதிவெள்ளி
முன்னுதிதி சத்தமியின் மூலநாள்—மன்னுமருள்
ஏந்தகுரு பேரம் பலவ னிறைவனடி
ஏந்த மகிழங்குதற்றனனே சென்று.

—புலவரவர்களின் கனிஷ்ட புதல்வர் சொல்லியன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பேரம்பலப் புலவர் சரித்திரம்.

நமுகாட்டிலே யாழ்ப்பாணத்து வேலஜை யூரிலே
வேளாளர் குலத்திலே கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிலும்
குருவிங்க சங்கம பக்தியிலும் சிறந்த கோணுமலையென்
பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் சேது காவல முதலியார்
வழித்தோன்றிய சிவகாமி யம்மையாரை மண்து இல்
லறத்தினை இன்புடன் நடாத்தி வருநாளில், நான்கு புத
திரிகளும் ஒரு புதல்வனும் பிறந்தனர். தந்தையார் அப்
புதல்வனுக்குத் தாமோதரம்பிள்ளையென நாமகரணஞ்சு
செய்து, உரிய பருவத்திலே வித்தியாரம்பழுஞ் செய்வித்
தனர். தாமோதரம்பிள்ளை தந்தையாருக்குப் பேரின்ப
முண்டாகும்படி, பல கலைகளையும் கிரமமாகக் கற்றுவந்த
னன் கற்றுவருநாளிலே அவன் தனது பன்னீராண்டில்
சுரநோயினால் உயிர் நீத்தனன்.

தம் அருமைப் புதல்வனை யிழுந்த தந்தையார் துக்கம் மிக்கவராய்த் தல யாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டு,
இராமேசவரம் முதலிய புண்ணிய தலங்களை வணங்கிச்
சென்று, சிதம்பரத்தை யடைந்து, வேண்டுவார் வேண்டு
வதை கந்தருளும் சபாநாதரை வணங்கி, “ஏம்பெரு
மானே! அன்பர்களுக் கண்பனே! அடியேன் என் பெற்ற
கருங் தவமணியை யிழுந்து வருந்துகின்றேன்; அவனை

“மீளவும் எனக்குத் தாராயாயின் தேவீருடைய சங்கிதா நூற்றுமீண்டும் உயிர் நீப்பேன்” என்றுரைத் தூறுதி செய்து, அத்தலத்தோர் பாங்கிலிருந்து, அரிய கோன் பிணைப் புரிந்தார். அங்கும் அவர் நோன்பு புரியத் தொடங்கிய பதினைந்தாம் நாளிரவிலே சபாநாதர் அந்தனர் வடிவுடன் அவர் கணவிற் ரேன்றி, “அன்பனே! உனது பின்னொ உனது அறுபதாம் வயசிலே உன்னிடம் வருகுவன்; அவனுக்குப் பேரம்பலமெனப் பெயரிட்டமூக்குதி; அவனுல் உன்னுடைய குலத்துக்குப் பெருங்கிர்த்தியுண்டாகும்.” எனத் திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

உடனே தங்கையார் துயினீங்கி யெழுந்து தாம் கண்டது கனவோ? நினைவோ? எனக் கலங்கித் தெளிந்த உள்ளத்தினராய்ச் சபாநாதர் சங்கிதான்த்தை யடைந்து, சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்து நின்று, கைகளிரண்டுஞ் சிரமேற் குவிய, உடல் நடுங்க, மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்ப, நெஞ்சம் நெக்குருக, ஆனந்தவருவி சொயிய, ஆனந்த பரவசராய் பரங்கருணைத் தடங்கலாகிய பார் வதி சுமேதரை வாயார வாழ்த்தித் து தி த் து வழிபட்டுத் திருக்கோயிலை வலஞ்செய்து, எம் பெருமானைப் பிரிய மனமிலராய்ப் பின்னுமோர் மண்டல கால மாங்கிருந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து பின் தமதுருக்கு வந்தார்.

வந்தவர் தமக்கு வரமிந்த திருவருளின் திறத்தினைத் தமது சுற்றார்த்தார், அயலார், ஊரார், அன்பர் யாவர்க்கும் வியங் துரைத்திருக்கு நாளிலே திருவருட் குறிப் பின்படி 1859-ம் ஆண்டுக்குச் சரியான ரெளத்திறி வருடத் தைமாத உக-ம் நாளாகிய வெள்ளிக்கிழமை

இடப லக்னைம் பொருக்திய சுபவோரையிலே புலவர், பெருமான் திருவவதாரன் செய்தார். தங்கையார் இவருக்குப் பேரம்பலமென நாமகரணஞ் செய்து அன்னப் பிராசனம், சௌலாம் என்கிற கருமங்க கோயும் உரிய காலங்களிலே மிகுந்த சிறப்போடு செய்வித்தனர். அப்பால் ஐந்தாமாண்டிலே அட்சராரம்ப முஞ் செய்வித்து வேலைன் அமெரிக்க மின்ச் பாடசாலையில் (A. M. School) கல்வி பயில வைத்தனர். பாடசாலையில் கல்வி பயிலும்பொழுது இவர் திறமையை வியவாதார், நயவாதார், போற்றுதார் ஒருவருமில்லை.

இவர் தம்முடைய இளமையிலே செய்யுள் செய்யும் ஆற்றல் கைவரப் பெற்றவராயிருந்தார். பன்னீராண்டில் ஏழாம் வகுப்பில் படிக்கும்பொழுது தமது உடன் மாணவரும் பின்னர் சோதிடசாகரராயும் பிரபல புகையிலை வியாபாரியாராகவும் விளங்கிய ஸ்ரீமான் சாந்தவிங்கப் பின்னொ யவர்களிடத்திலுள்ள அகராதியைப் பெறவிரும்பி

“சாந்தவிங்க மென்றிச் சகம்பழிச் சுவாழ்வுகூர்
சாந்தவிங்க சோதிடகற் சாகரமே—ஓர்த்தும்
அகராதி தன்னை யனுப்புஞ் சிலசொல்
தகவாக நானுணரத் தான்”

எனுமில் வெண்பாவைப் பாடியனுப்பினர்.

அக்காலத்து மின்ச் பாடசாலைத் தலைமை யாசிரியராயிருந்த இலக்கண இலக்கிய வித்துவான் ஸ்ரீமான். கனகசபைப்பின்னொ யவர்கள் இவருடைய ஒப்புப்பிலாக் கல்வித் திறமையையும், விவேகத்தையும் நன்குணர்த்தவராய் ஏழாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்தபின் இவரை வளித்தழைத்து நிகண்டு, பாரதம், நெடத்தம், நன்னால் விருத்

• தியுதை முதலியவற்றைக் கற்பிக்க இவருங் திறமையுடன் கற்றுவான்தனர். இக்காலத்தில் இவரியற்றிய தனிச்செய்யுள்கள் பல.

அப்பால் தந்தையார் இவரை ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகாவலரவர்களின் மாணுகரும், வேலணைச் சைவப்பிரகாச வித்தி யாசாலைத் தாபகரும், சைவ சித்தாந்த சாக்ரமூர்கிய ஸ்ரீமத் வி. கந்தப்பபிள்ளை எனும் பெரியாரிடத்தில் கல்வி பயில வைத்தார். இவர் அவரிடத்தில் தேவார, திருவாசக, புராணேதிகாச, இலக்கண, காவிய, சித்தாந்த நூல்களைச் சுங் தேக்ஷிபரீதமறக் கற்றுத் தெளிந்தார். பின்னர் சோதிட முங் கற்க விரும்பி அக்காலத்துச் சோதிட வாசிரியாக விளங்கிய ஸ்ரீமான் குமாரு என்பவரிடத்தில் கற்றனர்.

பின்னர் அக்காலத்துச் சிறப்புடன் வாழுந்த நொத் தாரிஸ் (Notary Public) ஸ்ரீமான் முருகேசு அவர்கள் இவரைத் தமக்கோர் எழுத்தாளராக (Clerk) விருங்கும்படி கேட்க இரு மதற்கியைந்து அவருடனும் பின்னும் சிலருடனும் எழுத்தாளராய்க் கடமையாற்றி னர். இக்காலத்தில் இவருடைய கேர்மையும் எழுதும் வன்மையும் யாவராலும் போற்றப்பட்டன. இவருடைய புலமையை அறிந்த பலர் இவரையனமிச் சரமகவிகள் வாழுந்துக் கவிகள் செய்து தருமாறு நெருங்குவது வழக்கம். இவரும் தமது ஒய்வு நேரம் முழுவதையும் அவர்கள் பணியை நிறைவேற்றுவதிலும் தமிழாராய்வதிலும் கழித்து வந்தார். சில்லாண்டுகளின் பின் எழுதுங் தொழிலை விட்டு வேளாண்தொழிலைச் சிறப்பாய்ச் செய்யிப்பதிலும் தமிழ் நூல்களைச் செய்வதிலும், பாடஞ் சொல்வதிலும், ஊரை நன்னிலைப்படுத்துவதிலும் காலங்கழித்தனர்.

அக்காலத்தில், ஏர்வளத்தாலுயர்ந்த வேளாண் குலதி, வகரடுகிய முருக உடையார் வழித்தோன்றிய ஆறுமுகம் என்பாரின் மகள் பெரியநாசசிப்பிள்ளை என்னுமம்மையாரை முதற்றுரமாகவும், காராளர் குல தீபமாகிய குமார வேலு உடையார் வழித்தோன்றிய வேலாயுதர் என்பாரின் மகள் வள்ளியம்மைப் பிள்ளை என்னுமம்மையாரை இரண்டாந்தாரமாகவும் மனைந்து சபாரத்தினம், கனகரத் தினமெனுமிரு புதல்வர்களையும் மூன்று புதல்விகளையும் பெற்றார்.

அரசினராலும் உலகத்தவராலும் கைக்கூலி வாங்காப் பெருந்தகையரென்று புச்சுப்பெற்றவரும், கல்வியறி வொழுகங்களால் மிக்கவரும், சிவபக்தி அடியார் பக்திகளிற் சிறந்தவரும், தீவுப்பற்று மணியகாரருமாகிய ஸ்ரீமான் வி. முத்தையாபிள்ளை அவர்கள் இவருடைய புலமையை யும் ஒழுக்கத்தையும் நன்கறிந்து, இவரைத் தமது ஆஸ்தான வித்துவான் போலப் போற்றி வந்ததுமன்றி அரியகாரியக்களையும் இவருடன் கல்து யோசித்தே யாற்றிவந்தனர். அன்னரின் தவப் புலவரும்,

“தக்கார் தசவில் ரெங்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப்படும்”

என்பதற் கிலக்காக இலங்குபவரும், தீவுப்பற்று மணியகாசருமாகிய ஸ்ரீமான் சோமசுந்தரம் J. P. அவர்களும் ‘தந்தையெப்படி மகனப்படி’ என்றவாறு இவரை ஆதரித்து வந்தார். அன்றிப் புலவரியற்றிய இரட்டை மணி மாலை என்னும் நூலை அச்சிடுவித்திருக்கின்றார். புலவர் ஒரு சமயத்திலே தமக்குப் பாடியனுப்பிய சீட்டுக் கவியைப் பாசாட்டிப் பொற்பரிசிலு மளித்தவர்.

சீர்பூத்த பரசிவப் பேறெய்து மாறுதவு
தெய்விகச் சைவ திலக!

திமிரம் பறித்தொளிசெய் பஞ்சாக்ர மெண்ணியனு
தினாந்து பூசு நியம!

சிதம்பர திக்ம்பர னிதந்தர நடந்தரு
சிலம்பொலி பதந்கொ விதய!

செயமங்கை கலைமங்கை திருமங்கை குடிகொண்ட
தின்புய நன்னேவின் மரும!

வர்பூத்த யெவானநல் லார்தம துளத் தினி
னிலங்கிடுக் கருண மதன!

இங்கிலிஷ் மின்றமிழு மாய்க்குலவு துவிபாகை
யேய்ந்தபான் டிதய நிபுண!

இன்குவளை மனாநாறு கங்கா குலம்பொலிய
வெழுதுதுகின் மேழி விருத!

இனசன கனஞ்சலிகை யடிமை குடிமைகளாது
யெப்பவுசு முற்ற தனத!

பேர்பூத்த முத்தைய மனியமா மகராச
பிரபுயர் சிதம்பரப் பேர்ப்
பெருமாட்டி யாரோடு மியற்றிய தவத் தினிற்
பிரசன்ன மான புதல்வ!

பிரபுக் டிரமுற்ற துரைமக்க டரமற்ற
பிரபந்த ரீண்டு சமுக!

பிழையுற்ற வொன்னலரை மலையுற்ற வடவிவிடு
பிரபவிய வீர ராம!

கார்பூத்த சோலைசெறி வேலஜையோ டேழ்தீப
கங்காக்கு முதன்மை மனிய
காராஞ்சு சோமசுந்தர நாம பூபு!நற்
கலைவல் பேரம் பலஞ்சொல்
கவிதனைக் கண்டரசர் புலவருக குதவுநெறி
கண்கட தாமங்கநேன

கருணைகூர்க் துபகரித் தீசனருளா ஊழி
காலமும் வாழி யினிதே.

இதுவே அச்சிட்டுக் கணியென்க.

புலவர் அவர்களுடைய பெருமை நாளுக்குநாள் எங்கும் பரவி வரலாயிற்று. அக்காலத்து வித்துவ சிரோன் மனியாக விளங்கிய சன்னகம் ஸ்ரீமத் குமாரசவாமிப் புலவர் அவர்களும், ஸ்ரீமத் சிவசம்புப்புலவருடைய மாணவரும், இலக்கண இலக்கிய சித்தாந்த பண்டிதருமாகிய கரணவாய் ஸ்ரீலஸ்ரீ நமசிவாய தேசிகரவர்களும், வண்ணை ஸ்ரீமான் வைத் தியலிங்கம் பின்னை அவர்களும் பிறரும் இவருடைய புலமையைப் போற்றுவாராயினர். இவரியற்றிய இரட்டைமணி மாலைக்குச் குமாரசவாமிப் புலவரவர்கள் கொடுத்த சிறப்புப் பாயிரத்தில் “கவிதை பாடும் புலவன் பேரம்பல நாமத் தோன்றுனே” எனப் புகழ் பட்டா ராதலினாலும் அந்தானயத்தாலு மது தொட்டு இவரை யாவரும் பேரம்பலப் புலவரென்னது புலவரெனவே யழைத்து வருவாராயினர்.

இவர் திருவருட் குறிப்பால் வேலஜை இலக்கைதக் காட்டுச் சித்திவிளாயகர் பேரில் ஓரிரட்டை மனிமாலை பாடி அரங்கேற்றினர். இதன்பின்னர் இவரை பிடை பிடையே வருத்திய தொய்வு நோய் முற்றுய் நீங்கியது. வண்ணைச் சிலேடை வெண்பா, கடம்பர் யமகவந்தாதி, வேலஜைப் பெருங்குளத்து முத்துமாரியம்மை ஊஞ்சல், என்னும் நூல்களையும் இவர் இயற்றினார்.

இவரிடத்துக் கற்ற இவர் மருகர் ஸ்ரீமான் க. வேலா யுதபின்னை என்பவர் சிறந்த புராண உரையாசிரியராக விருந்தார். இவரது புதல்வர் ஸ்ரீமான் கணகரத் தினம் என்பவர் சிறந்த இலக்கண இலக்கிய அறிவும் செப்புளியற்றும் வன்மையும் உடையவர். இவரு

டைய தெளகித்திரர் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. பொ. இரத்தி
னம் அவர்கள் தம்மினமைப் பருவத்தில் நிகண்டு, நன் ஆல்,
நெடதம், பராதம், கந்தபூராணம் முதலியவற்றை இவரிடமே பாடங்கேட்டனர்.

புலவரவர்கள் தம்மிறுதிக் காலத்து நாலைந்தாண்டுகே
ளாக உலகப் பற்றெல்லாங் துறந்து யோசமுற்றார்போல்
சிவபெருமானைச் சிந்தித்தலும், பஞ்சாட்சரத்தைச் செமித்
தலுமே தொழிலாகக் கொண்டு தம்மில்லைவிட் டசலா
திருந்து 1935-ம் ஆண்டுக்குச் சரியான யுவ யாண்டு புரட்
டாதித் திங்கள் கஅ-ம் நாள் சரஸ்வதி பூஸாரம்ப தின
மும் தாம் பிறந்த தினமுமாகிய வெள்ளிக்கிழமை மூல
நடசத்திரத்தோடு கூடிய சூரியோதயத்தில் சிவபத
மடைந்தார்.

தோன்றிற் புலமையுடன் தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றியும் தோன்று தவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதழ்—2.

பேரப்பலப் புலவர்

இயற்றிய

வண்ணைச் சிலேடை வெண்பா.

கணபதிதுணை,

வண்ணைச்

சிலேடை வெண்பா.

காப்பு.

சீருலவும் வண்ணைச் *சிலேடைவெண்பா செந்தமிழாற்
பாருலகில் யானும் பகரவே—நீருலவுங்
கோட்டுவயல் வேலணையூர்க் கோல மலரிலங்கைக்
காட்டு விளாயகன்றூள் காப்பு.

மங்கலச்சி ரோவாத வண்ணைச் *சிலேடைவெண்பா
விங்கெனக்கு முன்னின் றியற்றுவிக்கும்—அங்க ஞுறை
தையற் பிராட்டியொடு தானுவைத் தீசரருள்
கையற்புதப் பொருப்பின் கால்.

நூல்.

புமேவு காவகத்தும் பூவசியர் மேவகத்தும்
மாமேவு கோகிலஞ்சேர் வண்ணையே—தூமேவும்
அந்தரத்தி னுள்ளா ரடையார்க் கருளவவர்
அந்தரத்தி னுள்ளா ரகம்.

* “ஐராரம் கங்கோல் ஒரும் குமலியல்பு” (யாப்பருங்கலக்காரிகை)
என்றபடி சிலேடைவெண்பா என்யதைக் கருவிளாங்காயாகக்
கொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கோப்பாய்

அரசினர் ஆசிரியகலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்

ஸ்ரீமான். வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்கள்
சொல்லியது.

வெண்பா.

வேலணையும் செங்கை விமல எடிமறவா
வேலணையூர்ப் பேரம் பலவிபுதன்—கோலமுறும்
வண்ணைச் சிலேடைவெண்பா வாய்த்த தமிழ்ப்புலவேர்
என்னப் பகர்க்கான் இனிது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கிருவாழ் வீதியினுஞ் செய்செபத்தோர் நாவினுஞ்சீர்
மந்திரங்க எாருமெழில் வண்ணையே—சந்தமிகுஞ்
சார விருக்கார் தயையில்பா லெப்போதுஞ்
சார விருக்கார் தலம்.

2

மேதா வியர்கரமும் வீதியிலிற் கைமாவும்
மாதானஞ் சிந்துமெழில் வண்ணையே—சாதாஞ்
சயந்தனத்தை யூர்க்கிடர்செய் தானவரூர் மேற்குச்
சயந்தனத்தை யூர்ந்தான் றலம்.

ஈ

காசுகளர் மேனிலையிற் காரிகையார் தங்குழவில்
வாசம் புரிந்திடுஞ்சீர் வண்ணையே—தேசுறுமான்
பாணியான் பாணியான் பாவியெற்கும் வந்தருளப்
பாணியான் பாணியான் பற்று.

ஈ

அந்தரத்தைப் போவிடையா ரம்முமன் னர்கரமும்
மந்தரத்தைப் போல்வழங்கும் வண்ணையே—சந்ததமும்
மாசடையார் வாழ்த்த மனிமன்று னின்றுஇம்
மாசடையார் வாழு மனை.

ஈ

கண்டி னினிமொழியார் கையினுங் கோதையினும்
வண்டி னனியிசைக்கும் வண்ணையே—தண்டுவில்
சங்கக்கோ பாலன் றனயனைக்காய்ந் திட்டதமிழ்ச்
சங்கக்கோ பாலன் றலம்.

ஈ

எவுகிற் நீரெழிற் கையுமா னர்விழியும்
மாவுடுவைக் காட்டுமெழில் வண்ணையே—பாவகனே
டென்று மதித்திருக்கா சேத்தாச் சுமட்ருளத்
தென்று மதித்திருக்கா ரில்.

ஈ

கொம்புமுத னுற்புவுங் கோமளமின் னர்குயமும்
வாங்கு விடுத்துமினிர் வண்ணையே—சப்பகநம்
பங்னகத்தா னத்தன் பரையவிக்கும் பூனைப்
பங்னகத்தா னத்தன் பதி.

ஈ

பூனைன் மலர்மிலைச்சும் பூவையர்மெய் நோக்கிசைவேள்
வாங்குன் சிலைகிரும் வண்ணையே—பேனூர்க்காம்
பாலத் திருக்கரத்தர் பார்த்துவே னைத்தீத்த
பாலத் திருக்கரத்தர் பற்று.

ஈ

வஞ்சி யிடையார் மலர்ப்பதமும் வாணகையும்
மஞ்சரியைக் காட்டுமெழில் வண்ணையே—வஞ்சரைத்துன்
பத்துக் களித்திடுவான் பார்ப்பதிமின் னர்குயத்தின்
பத்துக் களித்திடுவான் பற்று.

கட

ஆசியினந் பாணரும்பா ராள்வேங் தருந்தெருவில்
வாசியின்மீ தேறுமணி வண்ணையே—கேசிபவம்
பத்தி னரிச்சித்தான் பசுபதியென் நேயுணர்மார்
பத்தி னரிச்சித்தான் பதி.

கக

ஆருஞ் செறிவயலு மன்னநகை யார்விழியும்
வாரம்பின் மிக்கதிரு வண்ணையே—தேரின்
மலைவிலாக் கத்தன் மருவாரைச் சாட
மலைவிலாக் கத்தன் மனை.

கட

கண்ணியரும் வேதவிதி கற்றுணர்க்க ஏற்றவரும்
வண்ணிவளர்க் குஞ்சீர்த்தி வண்ணையே—முன்னிலமுன்
ணஞ்சக் கரத்தா னரியுருத்தி ரத்தியைநல்
தஞ்சக் கரத்தா னகம்.

கக

பூவிரவு மன்னவரும் புண்ணியப்பே றற்றவரும்
மாவிரதம் பூண்டொழுகும் வண்ணையே—வீவிரவும்
பொன்னுகத் தானெண் கண்போற்றுங் கோதண்டப்
பொன்னுகத் தானெண் புரம்.

கூ

இக்கார் மொழியா ரெழில்விழியு மாளிகையும்
மைக்கா ரொழியாத வண்ணையே—கைக்கார்வன்
மைமாதங் கத்துரியார் மால்வரையன் பெற்றவெம்மம்
மைமாதங் கத்துரியார் வாழ்வு.

கடு

சாலவறச் சத்திரத்துங் தாமரையிற் பூமீதும்
வாலியனால் வன்னமுறும் வண்ணையே—ஞாலமுண்ட
வன்மூளரிக் கண்ணுண் வருந்தமத ஜீச்சுட்ட
வன்மூளரிக் கண்ணுண் மனை.

கூ

தேமொழியா ரானனமுஞ் சிலமக லாருளமும்
மாமதியின் மீக்கூரும் வண்ணையே—காமனுஞ்து
வையம் புதையார் மகிதலம்வின் டாம்பெரிய
வையம் புதையார் மனை.

கன

சுந்தரவில் வாழ்க்கையருஞ் தூயறிஞருஞ் தனப்பேர்
மங்கிரியின் மிக்கதிரு வண்ணையே—சுந்தமதன்
அங்கங் கெடுத்தா ரடியார்க் கருளவரு
வங்கங் கெடுத்தா ரகம்.

கா

மீளியர்தங் தூணியினு மின்னூர் குழையினும்பொன்
வாளி செறிள் தறுஞ்சீர் வண்ணையே—மாளிமையோர்
என்பினு கத்தா னிலங்கும் பசுபதிதா
னெண்பினு கத்தா னிடம்.

கூ

போகவேளா ஸர்கா மும்பொரு நர்மொய்ம்பும்
வாகை• நிதங்குலவும் வண்ணையே—தேகமேல்
ஆசை யுடையா ரகத்திரா ரெட்டாகும்
ஆசை யுடையா ரகம்.

கூ

இஞ்சி யகழினுமின் பேறமனி மக்கிரத்தும்
மஞ்ச மிகவாரும் வண்ணையே—கஞ்சிவையின்
பாசம் பிரியார் பணியார் தமைச்சிமிழ்த்த
பாசம் பிரியார் பதி.

கூ

பூதிரங்கா மன்னர் புயமும் பெரும்புகழும்
மாதிரங்கா ஞஞ்சீர்த்தி வண்ணையே—யாதிரையான்
சங்கக் குழையான் றமிழ்ச்சங்கத் தான்குழையிற்
சங்கக் குழையான் றலம்.

கூ

சுத்தம் பொருந்துமலைச் சாடியினுஞ் சோலையினு
மத்தம் புகுந்திசைக்கும் வண்ணையே—யத்தத்
தரத்துக் குறியான்றன் றங்கைவளை கொங்கைத்
தரத்துக் குறியான் றலம்.

கூ

பூவிற் றிருவனையார் பொற்புறையும் பூங்குழலும்
மாவிற் குயினேரும் வண்ணையே—மூவிற்
றிருக்கை யுடையார்தஞ் சீருரையார்க் செய்துக்
திருக்கை யுடையார்தஞ் சேர்பு.

கூ

தூய்க்கழனி நெல்லைத் தொழுவரும்விற் பன்னருந்தாம்
வாய்க்க விதையாக்கும் வண்ணையே—மீக்குலவும்
ஏமமலை வில்லா றிருடிபன்னி மார்புணர்ப்பின்
ஏமமலை வில்லா றிடம்.

கூ

கோகனதை யன்னார் குணமுநடை யும்வேளின்
வாகனத்தை மானுயெழில் வண்ணையே—மோகமிழை
இக்குவே ளைக்கொன்று ரெண்ணார்க் கெமன்புரியும்
இக்குவே ளைக்கொன்று ரில்.

உசூ

தூணிகரங் காடியினுஞ் சொற்புலவர் நானினுஞ்சீர்
வாணிகமங் கூர்ந்துரகும் வண்ணையே—பாணி
தரத்துத் தரித்தார் தமிழ்ச்சீர் ஞோடா
தரத்துத் தரித்தார் தலம்.

உசூ

குழைக்குயின் மடவார் கோலநோக் குந்தெருவும்
மாழைக் குலங்காட்டும் வண்ணையே—காளமிடக்
கந்தரத்தர் கந்தரத்தர் கங்கங் குலங்கிடச்செய்
கந்தரத்தர் கந்தரத்தர் காப்பு.

உசூ

நானும் படுகரினுஞ் ஞாட்புழவர் தங்கையினும்
வாளம் பொருந்தியறும் வண்ணையே—நீஞும்
மதலைகாண் மெய்யன் மதலைமெய்தீத் தான்பொன்
மதலைகாண் மெய்யன் மனை.

உசூ

போதலருஞ் சோலையினும் பொன்னு டங்கினும்கள்
மாதவிபொன் னுடேறுஞ்சீர் வண்ணையே—சேதித்த
தாரம் படைத்தார் சடையிற் பராபரையாம்
தாரம் படைத்தார் தலம்.

நடவ

அந்திருவன் னார்குழலி னண்டமுறு தண்டலையில்
மங்கிகளித் துற்றுவைம் வண்ணையே—கந்தமலர்த்
தந்திடையார் வைகுந்தன் றங்கைக் கிடப்பாகந்
தந்திடையார் வைகுந் தலம்.

நடகு

ழனாத் தெழின்மடவார் போர்விழியுங் கந்தரமும்
வானத்துக் கொப்பாகும் வண்ணையே—சேணிற்
கலையவி ரும்பிறையார் காதலியேன் றுன்புங்
கலையவி ரும்பிறையார் காப்பு.

நடா

கோகனகப் பூவினாஞ்செங் கோலரசர் வீதியினும்
வாகனங்கண் மீதிவரும் வண்ணையே—யோகமுறீஇ
ஆலடிக்க னுற்று ராசுச்சனங்காண் பைமென்வில்
லாலடிக்க னுற்று ரகம்.

நடா

கோவிருப்பின் வானவருங் கொண்டறுயி றண்டலையும்
மாவிருப்பை யுற்றுரும் வண்ணையே—சேவியா
தையம் புகுந்தா ரகத்திரா ரண்றுவனத்
தையம் புகுந்தா ரகம்.

நடா

கொக்கிறுற் குற்றமருங் கோட்டமுமின் னரிடையும்
வக்கிராங் கங்காட்டும் வண்ணையே—மிக்கவசிப்
பாலக் கரத்தர் பனையமலை தங்குமிடப்
பாலக் கரத்தர் பதி.

நடா

காசற்ற மாணவருங் கற்புரமும் பள்ளிகளில்
வாசித்த லோவாத வண்ணையே—ஆசை
இறும்புது வில்லா ரிறையரியுங் தேரா
விறும்புது வில்லா ரிடம்.

நடா

நேமிப்புள் வாழையொடு நீல விழிமடவார்
வாமத் தெழில்கவரும் வண்ணையே—காமித்த
பத்து வசத்தினுண் பங்கயன்றுழங் தேத்துமிட
பத்து வசத்தினுண் பற்று.

நடா

மெல்லியலார் நுண்ணிடையும் வெம்பா தகர்தானும்
வல்லி பொருந்தியுறும் வண்ணையே—செல்வி
தன்துக் குவங்தார் தவற்குநமன் செய்வே
தன்துக் குவங்தார் தலம்.

ஏ.ஏ

ஐயங் தருமிடையா ரம்பகத்திற் கும்பொறைக்கும்
வையம் புரையாடும் வண்ணையே—தையன்
மறைப்பரியான் சம்பரன்றன் மாற்று அடல்பொடித்தான்
மறைப்பரியான் சம்பரன்றன் வாழ்வு.

ஏ.ஏ

அப்பார் கழனியினு மாசைத் தளியினுமேல்
வைப்போர் மிகுஞ்துறஞ்சீர் வண்ணையே—முப்புரக்தீர்
வையம் பரியார் மறைகிலைகன் னுணரவும்
வையம் பரியார் மனை.

ச.ஏ

அள்ளல் வயன்மடவா ராம்பல்வா யுங்குழூயும்
வள்ளை யுரையாடும் வண்ணையே—வெள்ளோநிற
அஞ்சத்த னத்த னறியா னயிற்குமரன்
அஞ்சத்த னத்த னகம்.

ச.க

தூற்றுமலர் வாவியினுங் தூயதொழு வத்தினுங்துய்
வாற்சலமார்க் துற்றிதிரு வண்ணையே—ஏற்றிலுறும்
சம்புமா வாக்கினுன் சங்கமுதங் கூடவிலே
சம்புமா வாக்கினுன் சார்பு.

ச.ஏ

ஏய்ப்பா ரிடையாரு மீர்ம்புலமை யோருநிதம்
வாய்ப்பா வலங்கரிக்கும் வண்ணையே—தோய்க்காவேற்
செங்கை முருகன் றிருத்தாதை மார்கழியிற்
செங்கை முருகன்றன் சேர்வு.

ச.ஏ

பண்குலவு மின்மொழியார் பார்வையொடு கந்தரமும்
வண்குவிளை காட்டுதிரு வண்ணையே—விண்புதகரும்
நச்சுதனத் தாண்திக நண்ப னகைலமுண்ட
அச்சுதனத் தான்ற னகம்.

எ.ஏ

செய்குன்றிற் கத்திகையுஞ் சேயிழையார் கோக்குமொளிர்
வைகுத்தத் தோங்குமெழில் வண்ணையே—மைகுஞ்து
கண்டத்த ரத்தர் கதிராழி சங்குவில்வாள்
தண்டத்த ரத்தர் தலம்.

ஏ.ஏ

சேதிமத்திற் பொன்முடியுங் தெங்கி னிளாஞ்சிரும்
மாதர்சொற் கங்காட்டும் வண்ணையே—ஓதமுதர்
கேளோக்கேட் உக்களித்தார் கேழ்ப்புரத்தைச் சுட்டாரோம்
வேளோக்கேட் உக்களித்தார் வீடு.

எ.ஏ

நல்லார் பயோதரத்து நாற்புறத்துக் காப்பினுக்து
வல்லார முற்றிறைகொள் வண்ணையே—வில்லோர்கள்
மன்னம் பலத்தாண்பின் னேண்வயத்தேர் பூவாக்கொள்
பொண்னம் பலத்தான் புரம்.

எ.ஏ

நாகமுலைச் சூலோயரோ னுட்டமு— னடரங்கும்
மாக ரவவிளங்கும் வண்ணையே—வேகப்
படநாகப் பூணுன் பணியாறைப் பேணல்
படநாகப் பூணுன்றன் காப்பு.

எ.ஏ

அங்கணியார் கூந்தலுக்கு மாதியினுற் கும்புதர்து
மங்கலச் சிர்சேர்த்தும் வண்ணையே—பொங்கும்
புலைமுனியாக் கையன் புரிவினையும் போக்கும்
மலைமுனியாக் கையன் மனை.

ஏ.ஏ

மேலான மாதவத்தோர் மேனியுமி வார்கரமும்
மாலா பலங்காட்டும் வண்ணையே—தோலாத
சொன்னமலை வில்லார் சுருதிசொற்ற வெண்குணங்கள்
இன்னமலை வில்லா நிடம். அய்

சீலமா மாத்திராநு செஞ்சமிழிற் பாவலரும்
மாலைமாற் துப்புரியும் வண்ணையே—மூலமிலாச்
கித்துரு மச்சடையான் சிந்து மதிமிலைச்சும்
வித்துரு மச்சடையான் விடு. அக்

காரிகையா ராணனமுங் கந்தரமுங் கண்டுதட
வாரிசங் கேதமுறும் வண்ணையே—பாரமுலைப்
பந்திடைச்சி யார்பாலாற் பட்டவடி மால்பினையாங்
தந்திடைச்சி யார்பாலார் சார்பு. அஷ்

அஞ்சநடை யாரிடையு மான்றேர் புனைகவியும்
வஞ்சியுரிச் சீர்காட்டும் வண்ணையே—அஞ்சவர்க்கம்
வாரங் குலைக்குமயம்மான் வாமத்த னெனவினையின்
பாரங் குலைக்குமயம்மான் பற்று. அங்

விஞ்சநிதி வர்த்தகரும் வெஞ்சினப்போர் ஹீருந்தா
மஞ்சிகையுள் வைக்குமெழில் வண்ணையே—அஞ்சக்
துடியா ராவத்தர் சோமேசர் நஞ்சின்
கடியா ராவத்தர் காப்பு. அஞ்

தீதில் வயித்தியருங் தேனு மெழும்பித்த
வாதசரம் போக்குமெழில் வண்ணையே—காதற்
புவியார் பதஞ்சலியார் போற்றமன்றி லாடுங்
துவியார் பதஞ்சலியார் காப்பு. அஞ்

அல்லிக்கு நேர்வாயா ரம்மமசைப் போடிசைப்பும்
வல்லிக்கு நேர்காட்டும் வண்ணையே—மல்லற்
பிறையா ரணியத்தர் பேதையைபு மாட்கொள்ள
மறையா ரணியத்தர் வாழ்வு. அக்கி

போரியற்ற மள்ளர் பொருவி லரிகளைத்தாம்
வாரிக் களத்தடிக்கும் வண்ணையே—காரிரிக்கும்
தீமதி யாதவன்றன் நிட்டியா ரண்பருள்ளத்
தாமதி யாதவன்றன் சார்பு. அங்

யாழ்மொழியார் கண்ணு மிருட்குழலு மைந்தருளம்
மாழ்கக் களவுகூர் வண்ணையே—கேழ்முண்
முருக்கிதழி வாமத்தர் மொய்த்துவண்டு சுற்றிச்
செருக்கிதழி வாமத்தர் சேர்வு. அங்

வாரணத்தை நேருமைந்தர் மார்பும் வளச்செறுவும்
வாரணத்தைப் பூண்டதிரு வண்ணையே—நேருளத்தில்
எண்ணு மலையாரென் நேபெக்ன மேனங்தேர்
அண்ணு மலையா ரகம். அக்கி

கண்டோ டினிமொழியார் கண்ணு மவர்குழையும்
வண்டோடு நேர்க்கிலங்கும் வண்ணையே—பண்டோர்பால்
அத்தியிடத் தானையரி யாகச் சுவித்தவருட்
சத்தியிடத் தானை தலம். காடு

கோதில் புதர்கவியுங் கோடரமுஞ் சீர்விளம்
மாதளையைக் காட்டுமெழில் வண்ணையே—ஓதத்
துடியால் வாயான்முன் அுண்டான் முச்சங்கம்
பொதியால் வாயான் புரம். காது

வண்டுதாங் தாருமூவர் வாழுமினு குஞ்செறுவும்
மண்டுகே மிக்கதிரு வண்ணையே—பண்ட
வரைவில்லார் வைகுஞ்ச மாதியகாண் சீர்த்தி
வரைவில்லார் வைகு மனை.

சா

மண்டுபுனர் பண்ணையினும் வாயியினுஞ் சோலையினும்
வண்டலங் கூருமெழில் வண்ணையே—கொண்டனிற
மாறனடிப் பட்டார் வகிர்ந்துமறி யார்மதுரை
மாறனடிப் பட்டார் மனை.

சா

மைவார் விழியார் மருப்புங் களவொழுக்கும்
வைவார்க் கடங்காத வண்ணையே—தைவீக
வேதா கமத்தன் விதிவிலக்கைப் போதிக்கும்
வேதா கமத்தன்றன் வீடு.

சா

முசு மளியினமு முற்று வமராருடன்
வாச வரும்பார்க்கும் வண்ணையே—வீசுசுடர்
மாகாத வன்றன் மணிப்பலுதிர்த் தான்வளையின்
மாகாத வன்றன் மனை.

சா

தேவத் திருமறுகிற் நீங்குயிலார் சோலையிற்றேர்
மாவத்தி யாருமெழில் வண்ணையே—தாவில்
உடுக்கை யுடையா ருமுவையின் ரேலாம்
உடுக்கை யுடையா ருமூ.

சா

கான்போ தலீவரவுங் கானுங் குடிசனமும்
வான்போக மார்ந்துறஞ்சீர் வண்ணையே—தேன்போதும்
வம்புக் கடுக்கையான் மாலுருச்சேப் பஞ்சனஞ்செய்
வம்புக் கடுக்கையான் வாழ்வு.

சா

பூரணத்தைப் பேர்ல்லிழியார் பொற்களமுஞ் சொற்கமுஞ்
வாரணித்தைப் போலுமெழில் வண்ணையே—சரமிலார் [சேர்
பாலின் மதிச்சடையார் பத்திரைபூங் கொன்றைகமழ்
பாலின் மதிச்சடையார் பற்று.

நூ

மேன்மாடத் தாடியுநிர் விஞ்சுங் தடம்பணையும்
வான்மீனைக் காட்டுதிரு வண்ணையே—மான்வாமச்
சங்கையான் சங்கையான் நன்னையூர் வான்பிரமன்
கங்கையான் கங்கையான் காப்பு.

நூ

நானுமிறை வீதியினு நற்செயினு மேத்துப்படை
வாருமூவர் மல்குமெழில் வண்ணையே—நீலாளிகூர்
ப்ரோதாம் பரத்தன் பிரமன் ஏற்றுமதிக்கும்
போதாம் பரத்தன் புரம்.

நூ

காரிகையார் மக்களையுங் காப்பகழுஞ் சிகரத்தால்
வாரிமுத் தங்கொடுக்கும் வண்ணையே—பாரினையுண்
மாலம் படைத்தார்பால் வாரிதியார் தூணியிறகண்
பாலம் படைத்தார் பதி.

நூ

வீங்குகொடை யாளரும்போர் வீரருந்தா நேர்த்துமுகம்
வாங்குதலை நோக்காத வண்ணையே—தீங்கார்
அகமா மனைக்கொன்று ரன்றுதக்க னும்வஞ்
சகமா மனைக்கொன்றூர் சார்பு.

நூ

வாலைமட வார்குழலும் வண்புலவர் நாவும்பா
மாலை புணிந்திடுஞ்சீர் வண்ணையே—சீலமுளோர்
ஆய்ச்தபர தத்துவங்தா னுனுங் கனகமன்றுள்
வாய்ச்தபர தத்துவங்தான்வாழ்வு.

நூ

செம்பதுமப் போதினுமெப் போதினுக் தேர்க்காரிடத்தும்
வம்பளத்தல் கானைத் வண்ணையே—கம்பின்
அரிவையம் பாகத்தா னண்டாரூர்ச் செற்றுன்
தெரிவையம் பாகத்தான் சேர்வு.

நுகூ

கோட்டாவின் மள்ளர் கொடுங்கரமுஞ் சேவகமும்
வாட்டாளை மன்னுமெழில் வண்ணையே—வேட்டார்
விரதத்து வந்தார் விஶவலர்போர்க் காப்ளு
விரதத்து வந்தா ரிடம்.

நுளூ

மன்னுதடங் காவகத்து மாமுனிவர் வேள்வியினும்
வண்ணியறு காலனஞ்சேர் வண்ணையே—துன்னும்
இசையா ருடுக்கையா ரீசைபங்க ரெட்டாங்
திசையா ருடுக்கையார் சேர்வு.

நுஷூ

இட்டசெக்கெல் வாழைகரும் பின்னவுமா னூர்விழியும்
மட்டங் கடங்துவிடும் வண்ணையே—குட்டமுறும்
அங்குவளை விற்றுரை யார்துதற்பெண் னைத்தரன்று
சங்குவளை விற்றுர் தலம்.

நுகூ

நாகதிமிர் சேதிமத்து நாற்புறத்து விதியினும்
மாகிதே ரென்றுமன்னும் வண்ணையே—யோகமுறும்
அன்பா ரிடத்தினை ராந்நவுத ரக்குறுங்காள்
வண்பா ரிடத்தினூர் வாழ்வு.

நுடூ

கைக்கோல் வளையார் கதுப்புங் கணைவிழியும்
மைக்கோலங் காட்டுமெழில் வண்ணையே—மிக்கார்வே
நில்லைப் பதியாரு மென்னத்தி நஞ்சமுண்ட
தில்லைப் பதியார்தஞ் சேர்வு.

நுகூ

ஓப்பா ரிலாப்புதரு மோங்கு பதாகையுங்கோ
வைப்பீடல் செம்புமெழில் வண்ணையே—துப்பாரும்
கந்தனத்தி யத்தன் கவுணியற்குப் பால்சரங்த
வெந்தனத்தி யத்தன்றன் வீடு.

நுகூ

சத்திசிவங் காதலராஞ் சங்கப் புலவரறு
வத்திரத்தார் கோட்டமமர் வண்ணையே—பித்தியல்செய்
காமனையம் புக்கான் றவர்மகளிர் கற்பழியும்
வாமனையம் புக்கான் மனை.

நுஞ்சூ

துன்றுபல ஹ்தியினுக் தோகையர்த மோதியினும்
மன்றவிதங் குன்றுத வண்ணையே—ஒன்றும்
அருக்கங் கணியா ராருபாப் பொழிமு
வருக்கங் கணியார் மனை.

நுகூ

எத்து மருத்துவரு மேய்க் கூடும்
மாத்திரையைத் தேறவுரை வண்ணையே—கோத்திரங்காண்
பெண்ணன் புடையான் பிரதிவிம்பச் சுங்கரன்மேற்
பண்ணன் புடையான் பதி.

நுஞ்சூ

மாகவிடை யார்துதலு மைந்தரும்போ ராற்றுதிறல்
வாகுவினேர் காட்டுமெழில் வண்ணையே—சேகரமார்
ழுங்கொன்றைத் தாரார் புகழ்துபணி யாதவர்க்கீங்
காங்கொள்றைத் தாரா ரகம்.

நுகூ

ஆர வயல்களினு மாம்பற் றடங்களினும்
வாரி வளமிகுத்த வண்ணையே—ஈரமிலார்க்
குற்ற தளையுடையா ரும்பல் புலியுதிரம்
பற்ற தளையுடையார் பற்று.

நுகூ

துண்டப் பிறைதுதலார் துண்டமுஞ் சூதமும்பூ
மண்டிலத் தேரோட்டும் வண்ணையே—கொண்டவருட்
செம்மை யருக்கொளியார் செம்பதுமன் மாலுணரா
வெம்மை யருக்கொளியார் வீடு.

கா

கள்ளொழுக்க மானுருங் கைகாட்ட வவிடையும்
வள்ளி யியல்காட்டும் வண்ணையே—புள்ளுருக்கொண்
மஞ்சா னனத்தன் மலர்த்தா டலைகாணுப்
பஞ்சா னனத்தன் பதி.

கங

காரிகையா ரம்மமும்பாக் கற்றபுல வோர்நாவும்
வாரிசா தங்காட்டும் வண்ணையே—நாரி
இடத்தார் பரசினூர்க் கிண்புயக்குஞ் தெய்வ
நடத்தார் பரசினூர் நாடு.

எட

விண்டுறங்கு தண்டலையு மேல்வீடு மீக்களிகூர்
வண்டுறக்கஞ் சேருமெழில் வண்ணையே—மன்டுறந்த
மாலா னடத்தினுன் வன்கா லண்டுதைத்த
காலா னடத்தினுன் காப்பு.

ஏக

தூசுகளார் மாளிகையுஞ் தோகையரல் குற்றமும்
மாகணத்தைக் காட்டுமெழில் வண்ணையே—பேசுமொரு
நல்லற மாட்டினூர் நாள்காட்ட டருக்கண்றன்
பல்லற மாட்டினூர் பற்று.

எழ

ஞாங்க ரகழியினு நான்குதிக்கு வீதியினும்
வாங்குதிரை மேற்கி ளரும் வண்ணையே—தீங்கார்
தவத்தைக் கடுப்பார் தமியேனுக் குற்ற
அவத்தைக் கடுப்பா ரகம்.

ஏஞ்

மண்டாலப் பொய்கையினு மாதங்க வீதியினும்
வண்டான மிக்கதிரு வண்ணையே—எண்டாவும்
சீர்க்குமர னார்த்தமையர் செங்கைதனிற் புள்ளிமான்
ஆர்க்குமர னார்த் மகம்.

கா

சூதம் பலாவரம்பைத் தோப்பி னருங்தளவின்
மாதர் பலம்பொலியும் வண்ணையே—மோதுபெரும்
சூதப் படையார் புவிசீச னெங்ரெணமேல்
லூதப் படையா ருழை.

கங

நானக் குழலார் நடுவுமவர் கந்தரமும்
வானத்தை நேருமெழில் வண்ணையே—ஊனக்கட்ட
டேகத் துதியா ரியதெரிந்தே யாங்கவர்தம்
ஆகத் துதியா ரகம்.

கங

அம்படுகள் ஞாளகத் தன்னுர் களவொழுக்கில்
வம்பலர்மீங் தேபொலியும் வண்ணையே—கிம்புரி
கோட்டானை யாணையன் கோவிந்தன் போற்றுதிறற்
தாட்டானை யாணையன் சார்பு.

காஞ்

தண்டலையின் மாற்றூர் சமர்முகத்திற் போக்தமரின்
வண்டரவும் பாடுமெழில் வண்ணையே—முங்குகிளும்
கந்தலை யோட்டினூர் கையே னுளத்துயரின்
நந்தலை யோட்டினூர் நாடு.

கங

தெண்டுக்கை வீரர் புயமுங் தெருப்பலவும்
வண்டிக் குலமாரும் வண்ணையே—பண்டைவினை
தீரப் பரசினூர் சிங்கையவரான் றூரையடு
வீரப் பரசினூர் வீடு.

கா

எண்டகுபொற் கோபுரமு மீர்ம்பணியிற் பெற்றமுமான்
மண்டலம்பூண் உற்றதிரு வண்ணையே—அண்டரினல்,
போகத் திருந்தார் புரமெரித்தார் செல்லியொரு
பாகத் திருந்தார் பதி.

காச

ஞன்மூழக் தாளார் நயனமொடு கந்தரமும்
வண்டு சிகராகும் வண்ணையே—விண்டுதவு
விற்புருவ மானார் விழையிடத்தர் தொண்டருளாத்
தற்புருவ மானு ரகம்.

காக

சேஞ்சுற் ற மாளிகையுஞ் சேயிழையா ரின்மொழியும்
மாணிக்க மேய்ந்திலங்கும் வண்ணையே—பாணித்தோர்
உள்ளத் திருப்பினு ருள்ளேற்குஞ் சஞ்சிதத்தை
மெள்ளத் திருப்பினூர் வீடு.

ஏ

மான்போல் விழியாரு மைந்தருமற் றெவ்வுயிரும்
வான்போக முற்றமரும் வண்ணையே—தேன்போலும்
தையற் பிராட்டியொடு தானுவைத் தீசருற்றே
மெய்யற் புதவருட்பெய் வீடு.

கா

வாழிதிரு வண்ணைநகர் மன்னவர்செங் கோங்முகில்
வாழிதிரு நிறுகண்டி மன்னுவைவம்—வாழியவே
தையல்வைத் தீசரரு டண்ணு லடியரெலாம்
வையகமே லோங்கி வளர்ந்து.

முற்றம்.

பேரம்பலப் புலவர்

இயற்றிய

வெலனை திலங்தைக்காட்டுச் சித்திவிளாயகர்

இரட்டை மணிமாலை.

[—ம் பதிப்பு.]

१
சிவமயம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

காரணவாய்

ஸ்ரீலூர். கை. நமசிவாய தேசிகரவர்கள்
சோல்லிய
ஆசிரிய விநுத்தம்.

மாதவனை யனையமுத்து மணிய மீந்த மகன்சோம
சந்தரமா மணிய வண்ணல்
சிதமலர்ப் பொழிலிலக்ஞதைக் காட்டின் மேவுங் தெய்வசித்தி
விநாயகர்குச் சேர்ந்த வன்பாற்
கோதகல விரட்டைமணி மாலை யொன்று கூறுகெனப்
புக்ஞறனன்கோ ஜேச வள்ளன்
மாதவத்தால் வேலையின் வந்த பாலன் மாண்புறுபே
ரம்பலா வலவன் ரூனே.

சன்னுகம்

ஸ்ரீமத். ஆ. சூர்யசுவாமிப் புலவரவர்கள்
சோல்லிய

ஆசிரிய விநுத்தம்.

செங்கிருவாழ் வேலையில் வாழ்ந்த சீமான்
சீர்த்திபெறு முத்தைய மணியக் கோமான்
தங்தபுதல் வன்சோம சந்த ரப்பேர்த்

தகுஞ்சகுண மணியவதி காரி கேட்பச்
ந்தமுற மிரட்டைமணி மாலை யொன்று
சாரிலங்கை நகர்ச்சித்தி விநாய கர்க்குப்
புஞ்சிமகிழ் வொடுமணிந்தான் கவிதை பாடும்
புலவன்பே ரம்பலா மத்தோன் ரூனே.

வண்ணை

ஸ்ரீமான். ச. வைத்தியலிங்கம்பிளையவர்கள்
சோல்லிய
ஆசிரிய விநுத்தம்.

மருத்துவனை நிகர்முக்து மணிய மீன்ற
மகன்சோம சந்தரமா மணியத் தோன்றல்
குருத்துவு தண்டலீசு மிலக்ஞதைக் காட்டிற்
குலவியன்பார் தமக்கருள்கைக் குன்ற மீது
திருத்தமுற மிரட்டைமணி மாலை யொன்று
செப்புகெனக் கலிஞரெலாஞ் செவியான் மாங்திப்
பொருத்தமுள தெனவியக்கச் செய்தா னக்தப்
புலவனு ரெனிலினிது புகலக் கேண்மோ.

யமகக்கட்டளைக்கல்த்துறை.

பேரம் பலவ னுறைகய வேலை பெற்றெனிசேர்
பேரம் பலவ னுறையானைச் சென்னி பிறங்கமிலை
பேரம் பலவ ரடிபணி கோஜேசர் பெற்றசதன்
பேரம் பலவ னெனுநாம முற்ற பெருந்தகையே.

வேலைண

ஸ்ரீமான். தப்பு ஆசிரியசவர்கள்

சொல்லிய

ஆசிரிய விநுத்தம்.

திருமானுங் கலைமானுங் தினமாறிப்
படியேறிச் சினமாருதே
பெருமானங் கண்டாறப் பிரபுத்து
வக்குறிகள் பேணிவாழும்
ஒருமானு கியசோம சந்தரானு முபவேந்த
நுரைமேற் கொண்டே
வருமான விரட்டைமணி மாலையொன்று
சொற்றனன்மற் றவனு ரெண்ணில்,

அரியசிவா சாரமிக்கோ ஏமர்ந்திடுநல் வேலைணக்கோ
ராமுபா வல்லோன்
திருவளர்மேறியர்குலக்கோர் திலதமெனும் புறமனக்கோள்
தீர்த் தில்பம்
தருநிறையா சியான்குஞ் சார்க்குலா ஒன்றோதனுமர்ப்பத்
தருமம் பேணும்
பிரபுவுமா கியபேரம் பலடிள்ளை யெலுநாமம்
பெற்ற வேளே

கண்டதிதுணை.

வேலைண இலங்கைத்தக்காட்டுச்

சித்திவிநாயகர்

இரட்டைமணிமால.

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கேரி சை சவண் பா.

ஏழுமுக வேலைணக்க ணேபிலங்கைத் கான்றலிவாழு
வேழமுகச் சித்தி விநாயகனே—ஏழு நிற்கோர்
மன்னு பிரட்டைமணி மாலைசெய மற்றுனது
பொண்ணடிப்போ தாய்க்குவனிப் போது.

திருநாரை யூரிற் சிறுமழலை நம்பி
பெருநாரைக் கொண்டு பிணிப்பக்—குருவாக
மெக்கலையும் போதித் திடரகற்றும் வேழமின்றென்
பக்கலையும் பார்க்கும் பரிந்து.

பரசிவம்.

வண்ணென்டற் காப்பரவை வாயிற் படியடைக்கும்
பொன்றில்லை மன்றினடம் பூண்டுமே—தின்று முனிக்

கன்று துயரிமூத்த வந்தகளைத் தாக்கியதா
வின்றுவந்தென் முன்னிற் குமே.

சிவசத்தி.

தோடத் தலைப்பூண்ட துய்யதமிழ் வேதமுறை
பாடக் கவுனியற்குப் பானுட்டும்—பிட்னையே
மென்றூயு நீயே யிதிலா யிரங்கூற்றி
லொன்றேனு மீயவாண்ணு தோ.

வைரவக்கடவுள்.

கஞ்சன் றலையுள்ளன் று கண் ஞுதலை யெள்ளாமுனங்
கெஞ்சம் படியுகிராற் கிள்ளியே—விஞ்சஞ்
சுரரிறுமாப் போடுமேவர் சோரிகொண்ட வென்றிப்
புரவலனைத் தாழ்வேன் புகழ்து.

ஞ

வீரபத்திரக்கடவுள்.

தக்கன் றலையுமவன் றுன்செப்த வேள்வியுமங்
கொக்க விருக்தவியுன் ஞும்பரொடும்—பொக்கமறச்
செற்றதிறற் சேவகன்றன செம்பொற் றிருவடியைச்
சற்றுமர வாதெனுளங் தான்.

க

குமாரக்கடவுள்.

கார்வான் பொலிவெங் கதிர்போன் மயிலேறிச்
குர்மாய்க் திடவின் சர்க்குடிபோய்ச்—சீர்மேவத்
தாவடிவே வெடுட்டவிற்ற சன்முகப்பெபம் மாண்கமலப்
புவடியே யெற்குப் புகல்.

க

திநுநந்திதேவர்.

சிக்துமதிச் செஞ்சடையான் நெப்பவக் கயிலாயுஞ்
சந்ததமும் போற்றுங் தலைமைபெற்ற—நங்கி
பெருமான் பத்துணையென் பேதைமையைப் போக்க
வருமாங் துணையிங்ஙன் வாய்க்கு து.

ஞ

கலைமாது.

வெண்டா மரைத்தேனே வேதன் சுகிகரும்பே
தொண்டா னவர்காச் சுவையமுதே—விண்டார்
மருக்கேயே தெய்வீக வாணியே யன்னே
யுருக்கேயே யெற்கருட்பா ஊட்டு.

க

சமயகுரவர்.

கட்ட ளோக் க வித் து ரை.
கந்தரைத் தந்த கருணை கிரிதனப் பால்குடிசம்
பந்தரைப் பந்த மறுத்தசொல் வேக்கதைப் பரைக்கச் சக்துப்
சக்தரைத் தேவைச் சிவந்தீட்டுக் கோவைசொ றாமஜியைப்
புந்தியுட் சேர விருத்திப் பதாம்புயம் போற்றுவனே. கட

சந்தானகுரவர்.

பொய்கண்ட மார்க்கங் கணக்தச் சிவஞான போதனு சொன்ன
மெய்கண்ட தேவர் மறைஞான சம்பந்த வித்தகரைங்
கைகண்ட கொற்றங் குடியா ராண்திக் கர்த்தகரை
மைகண்ட கண்டராடியர்மற் றியாரையும் வாழ்த்துவனே. கக
வித்தியாதீட்சாகுரவர்.

முக்கெற் கறிவித்த செல்வர்கித் தாந்த முழுதுணர்க்க
கந்தப்ப பிள்ளைக் கலைஞர் களாக சபைக்கலைஞர்

க

சிந்தத் தொடர்முன் சிவதீக்கை செய்தரு டேசிகமன்
சங்தத் திருவுடி யெப்போது மென்னென் சகத்தனவே. கா
அவையடக்கம்.

ஐந்தா மிலக்கணச் செந்தமிழ்ப் பாற்கட லாரமுதாஞ்
சிந்தா மனீதிருக் கோவை முதலவுண் செல்வார்சொன்முன்
வங்தே யென்திவ் விரட்டை மனியெனு மாலைசிற்றல்
செந்தா மரையன்பன் முன்மின் மினியுறுஞ்செய்கையதீகங்

அச்சிடுவத்தவர்.

நலஞ்சேரும் வேலைண் யூர்முத்து மன்ய நரேந்திரன்சேப்
புலஞ்சேருங் கல்வி தனஞ்சீலம் யாவும் பொருஞ்சுமண்ணல்
குலஞ்சேர் மணிபதுரைசோம சுந்தரன் கூறமுன்னேஞ்
பொலஞ்சே ரிரட்டை மணிமாலை யச்சிற் பொலிந்ததுவே. கா

நால்.

நேரிசைவெண்பா.

பூமேவு கோட்டாற் புயறழுவுஞ் சிரிலக்கைத்
காமேவு கோட்டக் கலூதிபனித்—தாமேவு
தும்பிக்கை யானைத் துதிப்பார் வினைபோக்கு
நம்பிக்கை யானைநெஞ்சே நாடு.

கட்ட ளை க் கவி த் து றை.

நான்கா னனத்தனுங் தோப் பிரணவ நன்மயமாய்த்
தேங்கா னிலக்கைதயங் கான்கோவிற் கணசெந் திருமகள்கோ
மான்கா வினங்றுயர் போக்கை கற்பக மன்னுமென்சொல்
வேங்கா ருணியத்தினுனே யெலாந்தர வேண்டினர்க்கே,

வேதப் பொருளாகி மேனிலக்கைத் கானமர்க்க
போதக்களிறத்தனைப் போற்றுதென்—ஏதனெஞ்சே
மீண்டுமண்பெண் பொன்றேடி யேயலைவா மீங்கிவற்றின்
மாண்டிடும்போ தென்னே வரும்.

வருங்கி நெடுநா ளெடுத்த பிறப்பென்று எவத்துலகிற்
றிருங்கி யொருதன்மஞ் செய்யார் வதரித் திருவனத்தின்
மருங்தெனவந்த பெருமானைத் தாழூர் வதைக்கவடம்
பொருங்கிய காலன் ஸ்ரூம்போ திவரென் புகலுவரோ.

வரையே கிலையாக வாக்கியே நானைத்
தரையே பிரதமாத் தாமோ—தரனேவாச்
சேர்த்தடையார் முப்புரத்தைத்தீய்த்த பரமனுமென்
சீர்த்தகைபெங் கோவிவனத் தே.

தேசம் பரவும் புகழா றிலக்கைத் திருவனத்தில்
வாசஞ் செயுமொரு வன்கோட் டிருபத வாரணமே
நேசஞ்செ யன்டர்க் கிவைபாச மோடெம னேரங்தெறியும்
பாசங் தனையு மறுத்தே யுயர்க்கி பாலிக்குமே.

பாலினிசை வள்ளி பருங்குயம்பின் வெங்பொருத
மாலிப்பாய் வந்த வரோதயனைக்—கோவி
வனத்தானைத் தம்மனத்துள் வைப்பவரே ழுமன்
வனத்தானும் போற்றவாழ் வார்.

வாரார் கனதனத் தோகையர் நாட்ட வலையிற்பட்டுப்
போ தலமர லெய்துவென் சேயிங்தப் பித்தைவிட்டுச்
சீரா றிலக்கைக் கடஞ்சேர்க் தருட்கடஞ் சிந்துமொரு
ஈரார் கரிமுகத் தேவின் பொற் பாதங் கருதியும்யே.

கருது மதியரிடர் காய்ச்ச வருட்பூக்து
மருதவயற் கோலிக்கான் மன்னுனு—கருதிப்
பொருள்நிறுவக் கற்பகமாம் பூந்தருவே யெப்ததேன்
கருவிலினி வாராமற் கா.

கூ

காச்சேருக் தெய்வக்கயிலாயக் தொண்டர்முன்காணவளவை
போய்ச்சேரு மாற புழைக்கரத் தாலுந்தும் போதகத்தைப்
பூச்சேருங் கோலி வனக்கோயிற் பூண்டருள் பூரணத்தை
காச்சோரு முன்னக் துதிப்பாய் கதிவரு நன்னெஞ்சமே. கடி

நெஞ்சக் தடுமாற நேர்க்கு தண்டஞ் செய்மறிக்
கஞ்சக்கிடா தண்டினரை யாஞ்சமாங்—தஞ்சமென்றே
மாலியம்பப் பாம்பினுரு மாற்றி யருள்புரிந்த
கோலிவனத் தானைமுகக் கோ.

கத

கோதா வைதிதஞ் செய்வதல் லானினைக் கும்பிட்டொரு
போதா யினுங்குறி யாச்சும் டர்க்கருட் பூரிப்பையோ
வேதா வரியன் ரி பீசலு மென்னும் வியன் பொருளாம்
நாதா வதரிப் பழுவத்திற் சித்திவி நாயகனே.

கூ

கனமுரும் போகிதுயர் காய்ச்சக் கொடியாய்
முனமூ ரில்க்கைவள முன்னேப்—சினமோடென்
மேலன் பிளாமலடு வெய்யால் காலமெனக்
காலன் வரும்போது கா.

கநூ

கானுத நோக்கமுங் கூம்பாத கையுங் கசிங்குருகிப்
பேஞ்சை நெஞ்சமுங் கோலிப் பழுவப் பிரான் மலர்த்தாள்
குலைத சென்னியும் போற்றுத நாவும் பொருங்தவெற்கு
வீணைக வேண்படைத் தான்போத ஞகிய வேதனுமே. கா

வேதத்து வளான்றை வியன்மேரு விற்கொம்பாற்
பேதப் படாதெழுது பெம்மானே—பூதப்
படையானே கோலிவனப் பண்ணவனே காபிற்
கடையேனு முய்யவழி காட்டி.

கநு

காட்டி னடிக்கும் பரத்தோடமலையைக் காசினிக்காக்
கூட்டி வலஞ்செய்து மாங்கனி வாங்கிய கொற்றவளை
யேட்டி னாடங்காப் புகழ்க்கோலிக் கானின்க னேச்சுரளை
யீட்டிய வன்பொடு போற்று ரிச்சென்ம மெடுத்துமென்னே.

என்னே வருங்குகின்று யென்மனமே தந்திமுகத்
தன்னே ரவுணைமுன் சாய்த்த பொருள்—இங்கேரங்
கோலி வனமிருங்க கொள்கைதா னெம்மிடத்தில்
ரலும் வினையகற்ற வே.

கங

ஏகண் றனயனை யெம்வே டினைவனை யெண்ணரன்றேர்ப்
பாகன் மருகளைச் சீமாட்டி செல்வனைப் பானிப்பிர
வாகஞ் செறிவயற் சூழு மிலங்கை வனத்தவளை
நாகங் ததித்து வணங்கப் பெற்றேன்முன் னவையற்றதே.

வையகத்தி லண்டினாரை வாட்டும் பழனினையாம்
வெப்பிலுக்கு நீழல் விடுக்குமே—துப்ப
குயிலொருவச் சூர்க்குயின் மே வங்கோவிக் காவிற்
பயிலொருகோட் ஹரங்கற் பகம்.

கக

கற்பார் மனைவியு மைந்தரும் வாழ்வுக் கனதனமு
நற்பாருங் கல்வியு மெல்லா கலங்களு நல்கித்தன்பா
லற்பா லடைங்கவர்க் கவ்வீடு கல்கு மகற்றித்துன்பம்
பொற்பா ரிலங்கதையங் காட்டு விநாயகன் பூம்பதமே.

உடி

ஹ்ரமா.

பேரம்பலப்புலவர் பதிகம்.

பண்டிதர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம்

அவர்கள் இயற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பேரம்பலப்புலவர் பதிகம்.

தரவு கோச்சகம்.

மண்ணூட்டில் பெருக்கியவன் மாண்புடைநற் தமிழழுது
வின்ணூட்டில் சென்றுபுக வின்ணவர்தாம் நன்கருந்தி
உண்ணுரின் னமுதைவெறுத் துன்றமிழுமதைவேண்ட-
எண்ணுதெம் மைவிட்டோ ஏகினைபே ரம்பலமே! க

ஏங்நாட்டும் முன்னூட்டு மெழில்மிக்க நாடெங்கள்
செங்கெலாடு கரும்புறிற செறிந்திலங்கு வேலகினியன்
நிங்நாட்டுப் புகழ்ப்பார்சி இலங்கியன் யின்நெங்கே
இந்நாட்டை விடுத்தேகி இருந்தனைபே ரம்பலமே! க

அருந்தவஞ்சிசெய் துனைப்பெற்ற அன்னையாம் தமிழனங்கிங்
கிருந்தலற சீசென்றே இருக்குமிடம் அறியேம்யாம் [தாள்
பெருந்தவத்தால் பெருமையுடன் பெற்றெடுத்த வுணைப்பிரிச்
இருந்தவேமே வருந்தலுனக் கிசையோபே ரம்பலமே! க

தோன்றிடில்நற் புகழுடனே தோன்றுகவென் நேழுன்னர்
ஆன்றநூற்பு வழையன்னல் ஆசிரியன் உரைத்தவது
தோன்றுகின்ற நற்செல்வத் தோன்றலே தொன்னால்கற்
ருன்றமைந்த சொள்ளைச்சான் ஞேனேபே ரம்பலமே! க

சோதிடநாற் றுறைகடக்த தொன்முதுசீர்ப் பாவலனே!
மேதிவிவாழ் வதுபுல்லின் மேனீரென் ரேகினைக்தோ
யாதினியாம் செய்வேமென் நியாமிரங்க எமைஹிட்டே
ஆகிபான் அவர்ப்பாதம் அடைக்தாய்பே ரம்பலமே! கு

காதார முதம்பெறவோர் காரிகைபாற் றுதுசெண்ணேன்
நீதாவ முதென்ளவெமை நினையாது நடங்கணோயோ
வேதாவங் திருமாலும் வேண்டுதல்செய் இபழுகத்து
நாதாவென் றவினாநலு கினையோபே ரம்பலமே!

கு
முத்தமிழை வளர்த்திடலால் முனிவனென்றே புகழ்க்குரை
நித்தமும்யாம் நினைத்தொழுது நின்புலமை நினைக்தேத்தக்
கைத்தலத்துக் கனியெனவே கருதுசொற்குப் பதம்விளக்கும்
வித்தகனே! யுத்தமனே! விமலாபே ரம்பலமே!

கோலஞ்சேர் மாடநிரை குலவியொளிர் வண்ணைகர்
ஆலஞ்சேர் மிடற்றுனை அணிகவியாற் றுதித்தவினைக்
காலஞ்சா துயிர்கவரக் கருதுவனே கருதானேல்
குலஞ்சே ரிறையடியோ சூடினும்பே ரம்பலமே! அ

செங்தமிழ் நாற்கடலுண்ட திறநூர்கற் றிருமணியே!
அங்கமில்லாற் புகழுடைய அன்புருவே! அருமணியே!
எங்தமர்தம் கண்மணியே! என்னிதயக் குருமணியே!
வங்தமிர்தம் தருவாயே வளர்ப்பேர்ம் பலமணியே!

கு
பேரம்ப லவன்பாதம் பேணிக்கோ ஞமலையென்
பேரம்ப லவன்டியான் பெற்றெடுத்த பேறோற்
பேரம்ப லம்புகழ்ந்து பேசுமுரை வெறுத்தோாநி
பேரம்ப லவன்டிசேர்க் தணைக்தாய்பே ரம்பலமே!

கு
திருக்கிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பானைத்து வேலைண்டுர்

ஸ்ரீமத். பேரம்பலப்புலவர்

அ வர் கள்

சிவபதமடைந்ததைக் குறித்து

அறிஞர் சிகாமணிகள்

குறிய

செய்யுள்கள்.

பாடி ஞேர்.

திரு: க. சோமசுந்தரப் புலவர்,
— வாலியூர்.

பண்டிதர் திரு: சேவ்வந்திநாத தேசிகர்,
— கரணவாய்.

பண்டிதர் திரு: க. திருஷ்ணபிள்ளை,
— நூம்பனோ.

பண்டிதர் திரு: போன்னம்பலபிள்ளை,
— மூளாய்.

பிரமாணி நவதீத கிருஷ்ண பாரதியார்,
— மாவை.

பண்டிதர் பிரமாணி. ப. சிவானந்ததயர்,
— பன்னலை.

பண்டிதர் திரு: கா. போ. இரத்தினம்,
— வேலனையூர்.

திரு: வை. இராமநாதன்,
— வண்ணை.

திரு: பே. கனகரேத்தினம்,
— வேலனையூர்.

திரு: கா. பொன்னையா,
— வேலனையூர்.

திரு: ஆ. தில்லைநாதபிள்ளை,
— சரவணையூர்

திரு: ச. மஹாலிங்கம்,
— வேலனையூர்.

१

நவாலியூர்,
பீர்மான். க. சோமசுந்தரப்புலவர் அவர்கள்
சோல்லியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

நயனில் கூற்றே! நயனில் கூற்றே!!
வடுகீங்கு சிறப்பின் நடுவ ஸீயெனும்
கொடுவிளை புரிந்தனை நயனில் கூற்றே!
தேன்முகம் பிலிற்றுங் தெய்வத் தாமரை
ஞ நான்முகன் குயிற்றும் நானில் வளாகத்து
முன்மொழி முட்டையும் வெயர்வையு மென்று
பின்மொழி கொட்டையுங் கருப்பையு மென்று
பாற்படு கான்கும் நாற்புற னக
ஆ ஆரே மீரட்டி நாரூ பிரமும்
கி வேறுவே ரெழும் ஏற்றி திரையா
ஆழு மூக்கு மேஞ்வகைப் பிறவிக்
கருங்கட ஸீக்திப் பெருங்கரை யடைதற்
கிரும்புணை யாகிய பெரும்பெறல் யாக்கை
அரிதரி தென்பர் திருநெறி யாளர்
கு அதனினு மரிதே அறிவொடு படுதல்
அதனினு மரிதே இறைமுதற் றனிதல்
அதனினு மரிதே அவன்புகழ் பாடுதல்
ஆமென வறைந்தனர் வாய்மொழிப் புலவர்
அரியன யாவு முரிமையிற் பெற்றே
உ தோன்றிற் புக்கொடு தோன்றுக வென்ற
சான்றேர் மொழிக்குத் தகுமிலக் காகி
நன்னலஞ் சிறக்த பொன்னிலங் காபுரி
மன்னுயாழ் நகரின் வாழ்விழி யென்னும்
பாலனை வளஞ்சேர் வேலனை வக்தோன்

உநு கார்வள்ளுஞ் சிறக்கு மேர்வளச் செல்வன்
தீரியல் செஞ்சடை நெடிய வனருளங்
கூர்மதி நெஞ்சடைக் குறியவன் கொண்ட
செந்தமிழ்த் தீங்கடற் றறைதொறும் பருகி
பைந்தமிழ்ப் பாப்பொழி ந்தா மேகம்
நடி ஒருமருப் பிருசெவி மும்மத நால்வாய்
ஜங்கரக் கடவு எளிந்தருள் வழங்கத்
திரட்டிய செழும்பொரு ஸிரட்டைமணி மாலையும்
வண்ணச் சிறுமதி வார்சடை வண்ணை
அண்ணற் கரும்பொருட் சிலேடை வெண்பாவும்
நடு நண்ணுற் புலவர் நுனித்தன ராயப்.
பண்ணுற் கிறுமுகப் பாடிய புலவன்
அண்பு மருஞும் பண்பெனக் கொண்ட
செம்புலச் செல்வன் சிவகெறிக் குரிசில்
காவல நயந்த பாவலர் விளக்கம்
ஈடு புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனியன்
தொக்க தீதறுக்கு மக்கணி மார்பன்
சீருற ஞானத் திருமணிப் பெயர்கொளும்
பேரனை யுடைய நேர்புக மூளான்
ஓரம் பலத்துச் சிவன்கழல் மறவாப்
ஈடு பேரம் பலப்பெயர்ப் பெருமகன் நண்ணை
ஊர்நடு நின்ற பழுமர முதலை
வேரா வெட்டும் சிரிலர் போல
யார்க்கும் பயன்றரு மியாக்கையி னீக்கி
யார்க்கும் இன்னு வியற்றினை யாதவின்
நில கொடுவினை புரிக்தனை யாதி
நயனில் கூற்றே ஞால்கொங் திடவே,

கரணவாய், ஆரியத்ராவிட பண்டிதர்
திரு. செவ்வந்திநாத தேசிகர் அவர்கள்
சொல்லியது.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

சேனுயர் குன்றமுஞ் செழுமரக் காலு
மானுறுங் கழனியு மலிதிரைப் பரவையு
முரிய செவ்வியி அறுவளாஞ் சுரத்தவின்
மருவிய திருவெலா மலிதரப் பெற்றல்
நடி. வும்பர்தம் பதியை முத்தர குருவையு
மிம்பரி அறமுவ தீழமா நாடே
யாங்கு,

வெறிகமடாமரை வியன்மலர்ச் செல்வியு
மறுவது மியல்சால் வண்டமி னங்கையு
கடி. மகமிகு முவகையி னரைச்வீற் றிருப்பது
பகர்வருஞ் சீர்த்தியாழ்ப் பாணநன் னகர
மாங்குத்,

தடமலர்ப் பொழிலுங் தண்புனல் வாசியுங்
கடவுளர் கோயிலுங் கல்விக் கழகமுஞ்
கடு. செல்வர்தம் மனையுங் திருமடத் தொகுதியு
மல்கிப் பொலிவது தொல்லைவே லைண்யு
ராண்டை,

வண்மைகொள் வேளரண் மரபிற் பாற்கடற்
நண்மதி யென்னத் தலைமையிற் ரேஞ்றிப்
உடி. பண்புசால் பேரம் பலவனற் பெயரை

விண்புகச் செய்த விற்றபெருங் தோன்றுல்!

—: 52 :—

வண்டமிழ்ப் பாவெனும் வளங்கெழு மாரியிம்
மண்டலங் சளிக்க வழங்கிடுங் கொண்ட அல்!

பொறையும் வாய்மையும் புரைத் ரொழுக்கழு

உரு. திறையுஞ் செல்வழு நேர்ந்திடுஞ் செம்மால்!

கில்லா யாக்கையி னிலையினை யுனர்ந்தநின்
பொல்லாப் பிரிவைப் புந்தியிற் புகுத்திய
தெருநிற் சிறந்த செந்தமிழ்ப் புலவரும்
பரிவிற் சிறந்த பரிசனத் திரளு

ந. எ. நெஞ்சகப் புணரவு நேர்ந்தநட்டாரும்

விஞ்சிய கவ்வயிற் றஞ்செயன் மறந்து
தண்டமிழ்ப் பாவின் றனிச்சவை யின்பமோ
கொண்டலங் கண்டனைக் கூடபே ரின்பமோ

சிறந்ததென் றுணரவுச் செஞ்சடைப் பெருமா

உரு. னுறைந்திடு மூலகிடை யுற்றனை கொல்லோ
கருமூ டிசப்பிரான் கழலினை பழிச்சத்
திருவா ரவன்பதஞ் சென்றனை கொல்லோ
மண்ணகப் புலவரின் வலனெலாம் படுத்தினி

வின்னகப் புலவரின் சிறலுங் காண்பலென்
ஏ. றுண்டுப் புக்களை கொல்லோ வென னினைங்
தீண்டுப் புலம்பி யிரங்கலு நோக்கா
தியாண்டுப் புக்களை யியப்புமதி விரைக்கே.

தும்பளொ, மதுரைத்தமிழ்ச் சங்க பண்டிதர்
திரு. க. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்,
சொல்லியன.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

சிர்பெறு வேலைனச் சிறந்த வேளாண்குடி
ஏர்பெறு மரபினி அதித்துத் தமிழ்நல
மோங்கி யுயர்ந்த வத்தம குணத்தோய்!
புலவரை யிறந்த புகழ்சா ரேன்றல்!

ஞ. னின்னைப் புரைப்பி னீயல துணர் தியோ?

நுண்ணுணர் வகடையார் நுனித்தறிந் தின்புஹம்
வண்ணைச் சிலைடை வென்பா வன்றியும்
இடம்பல கற்று ரேத்தி மகிழ்செயுங்

கடம்ப ரந்தாதி யின்னன பாடி

ஏ. நிலவரை யெங்கும் னின்புகழ் பரப்பி

இன்னையென் றிரங்கி மன்னை கூறிக்

கலைஞர் கையறு நிலையினை யெய்த

மெல்ல வந்துன் னல்லடி பொருந்தி

யீகென விரக்க விட்டனை னின் னுயிர்

உரு. இத்தகை யீத வியற்றினை யாதவின்,

னின்னைத் துறந்தே மல்லேம் கீயே

யென்னித் துறந்தனை யென்றல் சாலும்

புண்ணிய முதல்வாசி போந்த வதனால்

கண்ணினீர் கொண்டு கலுழுந்தனம் பலரே.

கட்டளைக் கலீத்துறை.

இலங்கைத் துவீப மியற்றிடு நற்றவத் தாழிதன்னித் டூா! திலங்கைக் கொடுதூய்ச் செனித்திட் தமிழ்ப்பேர ரம்பல் விலங்கைத் தயல்கைத் தெமக்கைத் துயருங் குழுவினைக்கைத் திலங்கைத் தெண்ணிடுத் தேகினை யீசனினையடியே. ८

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசரிய விநுத்தம்.

இனித்தமி முனிமை யாவ ரெதித்திகைத் திடுவர் மன்னினு தனித்தமிழ்ப் பாடல் வல்லாம் தாய்வொழி தயக்குங் கொல்லோ? துளித்தமிழ் துண்டார் நும்மை கொய்ம்மையில் மற்பார் தாமோ குனித்துயிர் வாங்கிச் சென்றுங் கூற்றனுங் கொடையினு?; ९

களிபுரம் விக்ரோஹியாக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பண்டிதரா

யிருந்தவரும் சித்தருமாகிய,

பார்மத. பொன்னம்பலவிளை அவர்கள்

சொல்லியன.

கட்டளைக் கலீத்துறை.

பேரம் பலவ னடியினை போற்றிப் பெருமையுடன்
பேரம் பலவன் புகழ்பாடியாதரித் தேத்தியசீர்ப்
பேரம் பலமே எமைப்பே துறவிடுத் தேயகன்று
பேரம் பலவ னடிசேர்ந் தணைந்ததென் பேசுவையே. १०

மண்ணு லகப்புல வர்குறை வற்று ரென்தினைந்து விண்ணு லகப்பு லவரோ டுபொருதச் சென்றையோ மண்ணு லகில்பெற் றவுன்றன் மறுவறு கீர்த்தியெலாம் விண்ணு லகில்வினங் கக்கண் டனையோ விளம்புவாயே. ११

அரிதே யினிதின் னினிபசோற் கேட்டலே மக்கதினும் அரிதே திருவுடை நின்நா னயமுணர்க் தேசுவைத்தல் அரிதே திசையெட்டு னின்புகழ் கூற லதினுமரி தரிதே யுனைப்போற் புலமை யுடையா ரவனியிலே. १२

அகத்தி யனில்லை அருந்தமிழ்த் தொல்காப் பியனுமில்லை சகத்தி லுயர்புல வோர்மதிக் குநற்கம்பனில்லை இகத்தி லுயர்புகழ்ப் பேரம் பலவனு மில்லையினி சகத்தி னினிய தமிழை வளர்ப்பவர் தாமெவரோ. १३

வெண்பா.

அடைந்தாய் சிவபதமகீ யென்றநிக் தேயாங்கள்
அடைந்த துயரறையப் போமோ—உடைந்த
மனமுடைய ராய்வா முவெம்மைவிட் பெங்கே
மனமுவந்து சென்றுய்மதி. १४

ஏ

யாழ்ப்பாணம்,
பரமேஸ்வரக் கல்லூரித் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
பிரமாநி. நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார்
அவர்கள் சொல்லியது.

நேர்சை யாசிரியப்பா.

ஒன் யிழந்த தாயினும், சேய்தன்
தான் யிழந்த தகையினுங், கொழுந்தை
இழந்த பெண்டினும், விழைந்த பெண்டினை
இழந்த கொழுநற் கியைபெருந் துன்பினும்
குவலய மெல்லாம் பொதுவறப் புரக்குமொரு
காவலன் பிரிந்த காசினிக் கவல்வி னும்
பாவலன் பிரிந்த பரிவுறு பிரிவே
ஆற்றற் கரிய வருந்துய ரென்ப
ஆகவின்,
கடி. புலவர் மரசிற் பொருந்திய புலவ!
பாவலர் மரபிற் பற்றிய பாவல!
சோர் வண்ணைச் சிலேடைவென் பாழுதற்
பாரோர் போற்றும் பலதூற் கொடையினை
குலஜை வளைவயல் வேலஜை யூரினை
கடு திருந்து பேரம்பலன் திருவடி பேணிய
பொருந்து பேரம்பலப் புலவநிற் பிரிந்து
யாங்களங் தமிழ்மக னாற்றும்
ஒங்கு கடலாடை யுத்தவு கிடையே.

பன்னுலை
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பண்டிதர்
பிரமாநி. ப. சிவானந்தையர்
சொல்லியன்.

நீலமண்டில வாசிரியப்பா.

மாக்கடல் வளைஇய வளாகத் தொளிரும்
பரிதியிற் பல்புழ் படைத்தோன் மன்ற
பேரம் பலமெனும் பெருமை சால் புலவ!
தெனுஅதுபடு குன்றத் தீங்கமிழ் முனிவன்
கடி. பகருஞ் செந்தமிழ்ப் பனிக்கடல் பருகுபு
நுண்ணிய அறிவிற் றிண்ணிய னுகி
விழுமிய மேதையோர் உள்ளகி செழிப்ப
ஷத்தன் ரூல்னின் பொருவில் புகழீம்
அதனால்,

கடி. குறைவறு தவச்சீர், கெழுமி யாங்கு
மக்கட் சிறப்பின் வருபயன் கொள்கிழி
மிக்க வராதல் மேதை யோராதல்
என்றங் குலகோர் இதயங் குறிக்கொள
நின்று நிலவிய நின்பெரும் புகழே

கடு. மீனினங் தொகுபுடன் விளங்கினும் விள்ளின்
வான்மதிக் கன்றி மற்றுஙனி மிரிரா
வள்ளால் நின்குல மாட்சி மற்றுதுவே

மாற்றலர்க் கெங்றும் வன்கண் னுடையை

போற்றினர்க் கருஞும் அன்பு மாகுவை

கடி. இன்னை இடுப்பை யென்றிடு மிரவலர்
பின்னேர் கடைசெலா வண்ணமாற் றிணையே
அன்னவை நின்புகழக் காதலுமன்றே

உடி. திரளரைப் பண்ணை வீழில் தாழை
பச்சிலைக் குழுது நெட்டிலை வாழை
காருட னேங்கிய சிருடைப் படைப்பையும் *
வெயினுழை பறிபாக் குயினுழை பொதும்பரும்
ஒங்கிய கண்டலும் தேங்கிய நறையுடை

உடு. மாமலர்ப் பகன்றையும் தேமலர் அடம்பும்
எங்கும் சிறைக்கு எழிலுட விலங்கும்
பொங்குதிரை பொருத வார்மணற் கரையும்
தெண்டிரை யுடுத் தீம்புனல் மடஞ்சை
மண்டிக் கிடஞ்ச மாண்புடைக் கேணியும்

உடி. பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவும்
வளங்தலை மயங்கை நனங்தலை மறுகும்
தொழில்பல செய்யும் பழிதீர் மாக்கள்
மல்கி வதியும் பல்வேறி ரூக்கையும்
விட்டுவாஞ் சென்ற மேனிலை மாடமும்

உடு. இன்னன் பிறவும் மன்னி யின்னும்,
அஞ்சொல் நுண்டேர்ச்சிப் புலவர் புகலவும்
செல்லா நல்வளம் பல்கிக் கருவி
மாரி குன்றினும் வாரி பொய்ப்பினும்
வாழுந ரோமும் வேலைண்யு ரதனில்,

சுடி. ஒழுக்கங் திரியா விழுச்சீ ரோங்கிய
பலர்புகழ் சூடிதன் பண்பு மேம்படியிய
பிறைமுடிக் கண்ணி யிறையடி மறவாக்
கோனு மலையார் பேனிச் செய்த
அருந்தவுப் பயனே! பொருவறு தோன்றுவ!

சுடு. பேரம் பலம்போற்று பேரம் பலமே!
தொல்லிசை பலவுறு கல்லிசைப் புலவோய்!
பொதிய மால்வரைப் பதிய ஏருளிய
அமிழ்தினு மினிக்குந் தமிழ்மூன்று சலதி
படிந்து பருகி இடித்து மின்னித்

உடி. தண்பணை யுடுத்த தமிழ்நா டெங்கும்
உன்னக் கேட்கப் பண்ணத் தெவிட்டாக்
செங்கதமிழ் பெய்த நந்தமிழ் மேகமே!

நவையில் காட்சிச் சுவையுடைச் சொல்லோய்!
நூன்முறை பயின்ற நுண்மை சாலறிஞா

உடு. எண்ணிப் போற்றும் வண்ணைச் சிலேடை
வெண்பா வன்றியுட கண்ணுதல் பயக்த
கரிமுகச் செல்வன் திருவட னிலங்க
இரட்டை மணிமாலை இயற்றிச் சூடிய
கற்றவர் வியக்கும் கற்றவப் புலவ!

உடி. ஊன்றுசான் மருங்கின் ஈந்தன் பயன்கொடு
பல்லோரப் புரங்த செல்லாச் செல்வ!
இருணிற முந்தீர் வளை இய வளாகத்துப்
புரையுந ரில்லாப் புலமை யுடையோய்!
நின்னை,

உடு. முற்ற வுணர்க்க முதல்வ னென்கோ!
எங்குலம் விளக்கிய திங்க ளென்கோ!
உருளினர்க் கடம்பின் ஒலிதா ரோண்றன்
திருவடி மறவாப் பெருமா னென்கோ!

உடு. நல்லோரப் புணர்க்க அல்லோர்த் தணக்த
உடி. நல்லோ னென்கோ! வல்லோ னென்கோ!
வண்மையுங் தின்மையும் உண்மையுங் தண்மையுங்
கொண்டு விளக்கிய புண்ணிய னென்கோ!

உடி. அருளு மன்பும் பாருயி ரோம்பும்
திருவும் நிறைக்க பெருமா னென்கோ!

உடு. மாயிரு விசும்பிற் பாயிருள் சீக்கும்
வெங்கதீர்ச் செல்வன் நன்செயல் போலெம்
மனவிரு ளிரித்த தினகர னென்கோ!
திருந்து மொழிப்புலவர் அருந்ததே னென்கோ!

உடி. நல்லதன் நலஜுங் தீயதன் தீதும்
உடி. மன்னுயிர்க் குணர்த்திய மன்னோ!
முத்தமிழ் வளர்த்த முனிவ னென்கோ!

உடி. இல்லோர் தமக்கு நல்பொருள் கொடுத்த
நல்வாழ் வளித்த செல்வ னென்கோ!

உடி. கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ் லென்கோ!

அந்தி. ஞான நன்னென்றி உல்வரம் பென்கோ!
 எத்திறத் துயர்த்தினும் அத்திறத் துயர்க்கு
 சொல்லச் செல்லாப் பல்லிசை படைத்தோய்!
 நிலையா யாக்கையின் நிலையினை உணர்க்கு
 மன்னு வுகவில் பன்னியப் புகழ்சிறீஇ
 கூடி. உயர்க்கோர் உலகம் நயந்துசென் ரணையே
 அதனால்,
 நீர்வார் கண்ணர் தொழுதுளை கிணக்கு
 வருங்கினர் ஊரோர், வருங்கினர் நண்பர்,
 வருங்கினர் கேட்டோர், வருங்கினர் யாவரும்
 காடு. கயனில் கூற்றின் பயனில் செயலைச்
 சிறந்தவு வழையால் திறமுடன் விளக்கி
 வைதனர், வாடினர், செய்வகை யறியார்
 திருங்கிய செங்கா விருங்கலைப் புலவா;
 புலம்பி யயர்க்கு கலங்கிக் கையற்றுத்
 ட. துண்ப மென்பதன் தோற்றங் கண்டு
 அருந்துய ரடைந்து வருங்கினள் தமிழ்மகள்;
 கைக்கில் வெறிக்கும் முகமதி கானுது
 புதுமரப் பாவை பொறியற் றுங்கு
 செய்வகை யறியாது ஆசாரு ருங்குர்
 ராடு. தானிமில் வாழ்க்கை மன்னிய தமிழராம்;
 ஆசா கெங்கை யாண்டு ஓனென்று
 தீமுகத் திட்ட மெழுகிற் றேம்பியும்
 தாம்யுகத் தியாத்த கன்றிற் புலம்பியும்
 இகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாது
 காடு. ஏமன் சாரா விடும்பை யெத்தினர்
 பெருந்தவத் துதித்த அரும்பெறல் மக்கள்;
 மாரி பிரவில் வாரி தன்னில்
 கலங்கவி முவதறை கலங்கினூர் போலப்
 புலம்பு கொண்டு கலங்கினேன் யானே;
 ராடு. அதனால் அத்தை நின்னுடன் கழித்த
 நாள்போற் கழியா ஞாபிற்றுப் பகலே.

யாழ்ப்பாணம்,
 வண்ணை: ஸ்ரீ: வை. இராமநாதன் அவர்கள்
 சொல்லியன.

விஞுத்தம்.
 திருவண்ணாயும் வேலைண்டுர் செய்தவ
 மோருருவே செறிச்த தேய்ப்ப
 வருவண்ணாயு மாசிரியன் பெரும்புலவ
 னுயிரத்தெண் ஊற்றின் மேலே
 மருவண்ணாயு மைம்பதொடைட் டேனமேவுஞ்
 சகவருடம் வண்ணை மீது
 குருவண்ணாயுஞ் சிலேடைவெண்பா குரிசில்பே
 ரம்பவன் கொடுத்தான் மன்னே.

கலீவிஞுத்தம்.

முங்கி னித்தது முப்பினி தீர்க்கை
 பிங்கி னித்தது பாமகள் பேசயாழ்
 தங்கி னித்தது ரண்டையுஞ் தாக்கிமேல்
 வங்கி னித்தது வண்ணைச்சி டீலடையே.

புலவரவர்களின் கனிஷ்ட புதல்வர்
ஸ்ரீ மாண். பேர. கனகரத்தினம்
அவர்கள் சொல்லியன.

கட்டளைக் கலீத்துறை.

பேரம் பலதிதிக் கோணேச வள்ளல் பிறையணிந்த
பேரம் பலமுடைப் பெம்மானைப் போற்றிய பேரதனும்
பேரம் பலத்தினுஞ் சொல்லாடும் வண்மை பெறுமெஜையா
பேரம் பலமெழும் பேரறி வாளகிற் பெற்றனனே. க

எழுசீர் விருத்தம்.

சைவசித் தாந்த சாகர மாங்கங்
தப்பின்லை சார்பினு மக்கட
குப்பவையுப்த் தருணர் கலைவல கனக
சபையெலு மோசனின் பாலுங்
தெய்விகக் கல்வி தெனிவுரக் கற்றுச்
சீரியோ ரவைமணி ஸ்ளக்கஞ்
செப்திடுக் திறனூர் பானுவே சிறியேன்
றெருளுறக் கலையருள் பிதாவே!

இஞ்சிகுழ் வண்ணைச் சிலேடைவென் பாவே
யிலங்கைதயங் காட்டமார்க் தடியார்
சஞ்சித மரித்தாள் வினையக ரிட்டைத்
தனிமணி மாலையுங் கடம்பன்
செஞ்சொலா ரணிகொள் யமகவங் தாதி
செப்பியின் னும்பிற நூலும்
விஞ்சையா னிசைத்த வினிவிலாப் புகழார்
வித்தக னாகுமெங் தாயே!

முனைவனும் வதரித் திருவனத் தளிசேர்
மொய்ம்புடை விநாயகற் கண்பால்
தணிகிக் ரிட்டை மாமனி மாலை.
சாற்றியே புனைக்தமேற் செயனின்
வினைவழி யுற்ற தொய்வுநோ யதனை
வேராடும் வீட்டிய தென்னே!
ஏனையரு ஜாடுபெற் றெனதுவென் மதிக்கு
மியைந்தநற் கலைகடக் தவனே!

சொன்னையம் பொருளேங்க் காதிய வணியார்
தோமினின் கவித்திறங் கண்டே
கன்னையம் பதியார் குமார சுவாமிச்
சொற்கங்கிப் புலவனு மேன்மை
மண்ணிய சைவத் தேசிக னமசி
வாயனுங் கலைகள்வல் லானும்
நன்னையத் தன்பு பூண்டுமே புலவ
ஞம்பட்ட நக்கின ரண்டே.

யர்குஷப் பிறப்பே மொழுக்கநற் சீர்த்தி
யோதிமேற் பேரெற்றுங் குற்ற
சயமக னிருத்தஞ் செயும்புய னேரில்
சார்பிலர்க் கசனியே றன்னுண்
தயவுகர்க் தேழு தீபமும் புரங்த
தனியதி காரமுத் தைய
நயகுண மணிய காரமன் முதலேர்
நயப்பவாழ் அற்றவெங் தாயே!

நண்ணிய வின்சொல் பொறுமையேய் யடக்க
நாமலர் வாய்க்கையேர் வண்மை
தண்ணிய நடுவு நிலைமை கண் ஞேட்டஞ்
சார்த்தவர்ப் புரங்தருடகையோ

பெண்ணிய பிறவு மியைக்தசற் புருட
ரத்தினஞ் சோமசுந்தரப் பேர்ப்
புண்ணிய மனிய காரனுற் பரிசிற்
பொலன்றாப் பெற்றவெக் தாயே!

எ

தக்ஷதயே! தனைய ராகுங் தமியேர்க்குத்
தகுதியின் படிகலை தங்குஞ்
சிங்கதயினருளோ டில்லறத்திருத்திச் சேயிழழ
மகார்க்குநல் வரரை
மந்திரத் தவையின் மறைப்படி மணப்பித்
தவர்தரு மகார்கண்டு மகிழ்ந்த
அந்த நற் பலங்கை வந்ததா
னீயு மரண்பத மடைதனிச்சயமே.

ஏ

கட்டளைக் கலீத்துறை.

திக்கெட்டு மார்புகழிப் பேரம் பலமெனுஞ் சீர்கொளத்தன்
மக்கட்குஞ் சுற்றத்தவர்க்கு கட்டோர்க்கு மனத்துயருய்த்
திக்கட்டுவந்த கண்டாமொழிப் பாவையிட மருவு
முக்கட் பிரானடி முன்னியுற்றுன் முப்பகைமுனிந்தே. கூ

வைத்திய நாதனருளா விலை டனன் மக்களுய்ய
வைத்திய னமங் தனக்கேல வாயுண் மறைக்கலைதேர்
வைத்திய நாதன் மனனுருமன்பை மறந்துயர
வைத்திய னுட்டெணப் பேரம் பலவர்ம ரைந்தனரே. ய

புலவரவர்களுடைய மாணவரும் நன்பருமாகிய
வேலனையூர் சோதிட அறிஞர்

ஸ்ரீமான். கா. பொன்னையா அவர்கள்

சொல்லியன.

கோச்சகம்.

பேரம் பலப்புலவா! பிடார்சின் கல்விகொண்டு
சேரம் பலமெங்குஞ் சிறப்படைந்தே மங்காளில்
நாரம் புனைவேணி நம்பனடி யுற்றனையேல்
ஆரன் பொடிக்நா எறிவையெயக் கூட்டுவரே.

க

வேலனையின் கீழ்பானல் விண்மனியுற் றேகதிரி
நைலனையு மாரிருளை யட்டெனவே சின்கலையின்
பாலனையு மாமதியிற் பாற்றியெம துள்ளிருளை
வேலனைகை யானிபத மேற்பாவிற் பட்டனையே.

உ

நெறியுடைய பெரியவர்க ணிதம்பரவும் புகழானே
அறிவெயர்த்து கலைபலதின் ரண்பாலே யுணர்தவத்தாற்
செறியுமிங்து சாதனத்தே சிலவரைந்து புகழடைந்தேன்
வறியவர்க்கு வழங்குகர வள்ளல்பே ரம்பலமே.

ந

பானுப் படிபடியில் பண்டிதராஞ் சன்னுகத்
தானுக் குமாரசாமிப் புலவராசி பெற்றுய்
வானு வளத்தால் வருநிதிகொண் டோம்பியறம்
நானுத் தடுமாற நடந்தாய் நற்பாவலனே,

ஞ

கந்தர்மடத் தடியிலன்று கலைவல்ல பண்டிதர்கள்
சங்கம்மிகுஞ் திடநீயுஞ் சாற்றியகற் கவினோக்கிப் ॥
புஞ்சிமிகழுஞ் தேயுன்னைப் போற்றியகண் டேயுவக்தேன்
அந்தமிலாப் புகழுடைப்பே ரம்பலமாம் புலவோனே. ७

தீராக் கருமமெலாங் தீர்க்கவுனைத் தானாழுத்து
நேராக் கொடுபோங்கு நேராக்கியே மகிழ்ச்சார்
ஏராக் குறுவளங்க ஓங்கியூ ரொப்பில்லாச்
கிராக்கு நம்வேலனைத் தீபச் சீரியரே. ८

வாணிவதி காவுடைய மன்னவனே யன்புடையேன்
பாணிவிதிர்த் தேயுடலம் பதைபதைத்து நொங்கதயர்தல்
பேணிசீயோர் வார்த்தை பேசாதே பூவிடுத்து
வேணிசேர் முடியுடைய விமலனடி மேவினையே. ९

காவண்ணுப் பொன்னையனை் கதறியிரங் கல்கண்டும்
மாவத்திர மலர்க்கு வார்த்தையொன்றுங் கூருமல்
ழுவின்மே லாசை வெறுத்தோ புலவரருள்
பாவின்மே லாசையுறு பண்ணவன்றுள் பற்றினையே. १०

பார்தாங்கு சேடன் படமணிதான் பாறிற்றே
கார்தாங்கு வான்முகிறுன் கதிதப்பி வழுவியதோ
ஏர்தாங்கு சற்சனர்த மெழிற்சபை தானிற்றதுவோ
பேர்தாங்கு மெம்முடைப்பே ரம்பலான் பிரிவென்னே ११

சரவணை,
ஸ்ரீமான். ஆ. தில்லைநாதபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை.

நேரிசை வேண்பா.

ஆர்வயுவ வாண்டுபுரட் டாதியறு முன்றுவள்ளி
பூர்வபக்க சத்தமிழு லம்புகல்சிரப்—பேசம்
பலப்புலவன் நேகமொரீதிப் பன்னிமய வல்லி
வலப்புலவன் றுளாடைநாண் மற்று. १२

ஜம்பத்தறு சீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

சிரே றிலங்கா துவிபவட மாகாண
சிரமென விளங்கி யளகை
தெற்கெலுள தோவெனத் தக்கமாழப் பாணமென்
மிருநகர வதிமருங்கிற்
சேர்த்துசை வாலயம் வித்பால யங்கடிரு
வோடுறீதுச் சைவ மேங்குக்
தேயமா கிக்கல்வி செல்வமிக மல்கித்
திகழ்ந்தரா சாதி காரஞ்
சேர்நிலைய மாங்கிருத் தகுவங்க எாதபாற்
கந்தோர் சிறந்த தலைமை
திகழுத்தி யோகர்வாழ் மாடமா விகையழகு
செய்திட வருங் கரும்பு
தெங்கரம் பைகடின கரன்வர விதுக்கழுது
செய்ததென வோங்க வேநெந்
செய்கரும் பாடவி யென்தக்க வேலனை
கிழக்கில் வாழ்ந்திட்ட குவளைத்

தாரேஹுபராம விங்கர்சீகா ஞைமலீச்
 சதுரனெழுன் மண்டை தீபங்
 தன்னில்வரு சேதுகாவலமுதவி தந்தசெல்
 லத்தம்பி பேர்த்தி யாஞ்சீர்
 தந்தசிவ காமிமின் றன்னைமண மாற்றியே
 தாம்புரியு மில்ல ரத்தின்
 ரக்கபல மீதெனப் புக்கவர்கள் பிள்ளையாய்ச்
 சார்க்குபே ரம்ப லப்போர்
 தாங்கியே கலையறிவு தேங்கிமின் னாழுகு
 தனிலிருவர் மதன னென்னத்
 தக்கபரு வத்திலே முருகவுடை யார்வழியி
 லாறுமுக முதல்வ ணீந்த
 சாவினேர் பெரியநாச் சிப்பிள்ளை தன்னைவேட்
 டாற்றறத் தாற்ற னக்குத்
 தானினை யென்தத்கக் குணமழுகு கலைவன்மை
 தருசபா ரத்தி னெந்தல்
 பேரேஹு திருவிருவ ரோஹவனும் பத்தினியிப்
 பிள்ளையெனு மிவர்க டம்மைப்
 பெற்றுவாழ் நாண்மனைவி யிற்றிடப் பின்னைரையில்
 பெறுபெரிய தம்பி யிர்ந்த
 பெருமைபெற் றிட்டவே லாயுதர் தருந்திருப்
 பெண்ணரசி வள்ளி யம்மைப்
 பிள்ளையை மணக்குசிவ பாக்கியங் தந்தையைப்
 போல்வந்த பிள்ளை யென்னப்
 பெறுகனக ரத்தனத் தோடுதங் கம்மாவெவ
 னிவர்களை மிகுந்த வன்பிற்
 பிள்ளைக் களைப்பெற்றுநன்கு கற்பித்துபுன்
 பெற்றங்கல் திரும் கற்குப்

பெண்ணைக் நல்லதம் பியர்மகன் மனைன்மனிப்
 பிள்ளையை மணம்பு ரின்து
 பின்பத் தினிப்பிள்ளை வரஞக நற்கார்த்தி
 கேசர் பொன் னம்பலமெனும்.
 பாரேஹு மாபெருங் தனவங் தனைத்தந்து
 பின்புகிவ பாக்கியப்பேர்ப்
 பைங்கிலி தனக்குச் சிதம்பரப் பிள்ளைசுப்
 பிரயணிய மாய மேன்மை
 பற்றுமரு மகனைவேட் டேகனக ரத்தினப்
 பண்டிதனி னரிய மனையாப்
 பகரவேவர்த்தகச் சுந்தரம் பிள்ளைகல
 பண்பொடு பயந்த சீஸப்
 பாக்யலக் குமியனும் பூமாதை வேட்டபின்
 பன்னுதங் கம்மா வெனும்
 பண்புள்ள பெண்ணைமேற் பகர்சக்த ரம்பிள்ளை
 பாலனுஞ் சுப்ர மனியிம்
 பாரியென முறையே மனங்குசெய்து வைத்தபாக்
 கியசாலி யிவர்ப வத்பாப்
 பான்மையோர் பெயர்முதல வள்ளகில வேறுபின்
 பாவினி அரைப் பாமரோ.

கலி வேண்பா.

பேரம் பலமெனுமின் னேர்பேரப் பிள்ளைகளா
 மாரண் பெருப்பெயரே யாதி சொல்லிற்—சீரிற்
 குலவுகுண பூஷணமே கோதறமுன் மைந்தன்
 அலகில் புகழ்மகள்பே ராகு மிலகுகலைப்
 பண்டிதராம் ரத்தனமு மாங்கிலவின் றுட்ஸ்படிப்பைக்
 கொண்டநட ராசாவுங் கூறரிய—தண்டமிழுக்
 காசா னெலுங்கியாக ராசாவு மற்றமகன்

நேசார் சிவபாக்ய லக்குமியும்—மாசாதென்
பாலசுப்ர மணியுமோ பத்தினிப்பிள்ளைப் புதல்வி
சீலமுற்ற பிள்ளைகள்பேர் செப்புகுணஞ்—சால
வருசீர் மனேனுண்மணியே மற்றைமகன் பிள்ளை
தருசீர்ப் புனிதவதித் தைய—லருநீர்மை
தங்த திலகவதி சண்முகா தன்னிவர்கள்
பின்து மகட்டருசீர்ப் பிள்ளை களேல்—வந்தவிவர்
பேறென் சிறிதோ பெரிதே யுடற் பிறப்பாய்
வீரூண்ற வந்தவரோ விள்ளரிய—மாறிலரு
நாகமுத்துப் பிள்ளைதெய்வ யானை நவிறிபு
பாகார் சொல் வள்ளியம்மை பார்ப்பதியென்—வாகார்க்த
வின்னேர் திருவருசீ ரெய்துநல்ல தம்பிகலை
துண்ணிவர் வேலா யுதத்தோன்றல்—பன்னியசீர்
முத்தத்தம் பிக்குரிசின் முன்னென் வயித்யலிங்க
வித்தகவேள் சண்முகப் பேர் யேவுமணி—இ பத்தநல
வாக்கிற் குருவாய் வருங்க கரப்பிள்ளை
தேக்குகலை நல்லெழிலார் சின்னையா—நீக்கமிலா
அன்பார் மருமக்க எவாரேல் சின்சீர்த்தி
யென்பா வலர்க் டமக் கீக்ரே—பொன்போன்ற
வாக்கென் பெறுமெவரும் வாயார மெச்சிடுமுன்
ஆக்கென் பெறுமளவில் கந்தரனே—தேக்குகுணக்
குண்றேயின் சொல்லின் குடியிருப்பே கோதகன்றேர்
மன்றேயு நாயகமாம் மாமணியே—உன்றேயென்
ஹள்ள வியற்றி யுலகுமெச்ச வாழ்த்துபுகழ்
கொள்ளப் பிறந்தபெருங் கூடமே—விள்ளரிய
கல்விப் பொருளீட்டிக் காதலுடன் வாழ்த்தனால்
நல்வித் தகப்புலங்கொ ணல்லோனே—வெல்விசைய
னன்னவுடி மான மட்டந்து தருமனென
மன்னப் பொறுமைமுதல் மாகுணங்க—வின்ன ஹுற

வந்தகா லத்துமின்னு மற்றையர்க்குச் செப்யாத
புங்கியுள நல்ல புனிதனே—யங்கியன
மெய்ய னியலறிந்து மேதகவா கப்போற்றி
வைய மதிக்கவுற்ற மாதவனே—செப்யதிருப்
பிள்ளைகளைப் பெற்றுப் பிரிய மிகவளர்த்து
விள்ளரிய கல்விசெல்வ மேவுவித்தே—தன்னற்
கருமணங்க ளாற்றிவைத்தே யாதரவாய்ச் செப்ய
திருமணக்க விங்கிருந்த செல்வா—பொருவரிய
சுற்றமெலாங் தஞ்சிரத்திற் சூடும் மணியெனவே
பற்றுவைத்து வாழுவுற்ற பண்பனே—மற்றையருக்
கில்லாத கீர்த்தி யிருக்கவுக்த பேடகமே
கல்லாதார் கூட்டுறவில் சண்னியனே—கல்லார்தங்
நேயா புலவனென் லீச்சுமக்க கீபெடுத்த
வோயா முயற்சிசற்றே வத்தமனே—மாபமதாம்
பொய்யுடம்பு போனுலும் புக்கல்வி யேழ்பிறப்பும்
ஜய வுதவுமென்று ராண்றவு—ருய்வடையச்
செப்யுங் கலைகல்விச் செல்வனே நீயதனிற்
வைவங் ததனுற் கருத்தொன்றி—மைவங்த
கண்டன் றனைப்பதியாக் கண்டு கருதுதிருத்
தொண்டைப் புரிந்து தொழுதுபத்தி—கொண்டிங்கு
வாழ்த்துவங்துங் கஞ்சகவிலை மன்னிய சீர் போன் றலகில்
வீழ்த்தா முருதறிந்து மெய்பொயெனல்—சூழ்தாய்க்கு
கண்கூடாய்க் கானலொத்தல் கண்டுவர்த்து மெய்ப்பதியாம்
பண்கடு மென்மொழியாள் பங்கனருட—கண்கட
நோக்கிப் பொடிஷுசி நோன்றுளெம் சூரணை
யாக்கி மனத்தகத்தே யெந்தெழுத்தை—வாக்காரச்
சொல்வித் துதித்துத் தொழுதுபுடை அன்னியுள்
நல்மக்கள் மாமருகர் நாடுறவோர்—புல்வியசி
நார்பேப் பிள்ளைகளே யாதியய ணட்டினராய்ச்

சார்வோர் மனங்கலங்கிச் சஞ்சவிக்கப் பேர்பேரை
தேக மொரீ இ யெழுபா ணைக் துவய சென்னவரு
ளாக னருள்பெற் நகமகிழும்—பாகமுற
பேரம் பலங்க் சிவபதம் பெற் றீசனருள்
வார மிகமகிழ்ந்தான் மற்று.

ந-

கட்டளைக் கலிப்பா (மடக்கு.)

செப்பு சீர்ச்சிவ காமிமின் பாலனே
திருவு ருந்திரு கீற்றணிப் பாலனே
தப்பி லாதுய ரூவருக் கத்தனே
சாலு மேல்வள மாங்கலை யத்தனே
யோப்பி லாமரு கோர்கனின் மாமனே
யோது சாதுரி யச்சொலின் மாமனே
யெப்பொ ருட்கு மிறைவனைப் போற்றியே.
யின்ப டைந்தனை யோவைவர் போற்றியே.

பன்னு பேரம் பலமென் புலவனே
பரியு மாதிக்கு முள்ளாம் புலவனே
துன்னு பொன்னெனத் தோன்றிய மெய்யனே
துகளி லாதுசொல் கின்றநல் மெய்யனே
மன்னு மீசனை வைத்தவுள் எத்தனே
வங்த வைவரைப் போதுமுள் எத்தனே
யின்னு மிப்புவி நற்புக மேந்தலே
யியையு மோனினைத் தான்றித் தேந்தலே.

சிரேட்ட மகன் கூற்று.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விநுத்தம்.
தங்தாய் தவத்தாற் நனயனெனத் தங்தாய்
தங்கை செயத்தகுவ

தெந்தா யீதென் றஹிக்தபடி பியன்ற
வரையிற் புகட்டியதை
மௌங்தா வினிய தருகளிறே மகனே
தம்பீ இ யெனவழைத்த
வெங்தா யேந் யிறங்தாயே வினியார்
தம்பீ இ யென்பாரே.

ஈ

அங்தோ தம்பீ இ தம்பீ இயென் றழைத்துத்
தழும்பே றுன்னுவை
வங்த வெழுநா வளதீயோன் மாங்த
வதைக்கேட் உற்றசெவி
மங்த மடைய விங்கிருக்க வைத்த
மறையோன் றீயெழுத்தை
யெங்த நாளோ யான்தீரி வெழுத்தாக்
குவதெ ளெங்தாயே.

ஏ

அங்தோ துரும்பா லடியாம் லடே யென்
றழகற் றழையாமல்
வங்தா தரவா யிருக்க்போல் வளர்த்து
மகிழ்ந்த மாதவமார்
தங்தாய் கின்னை வெள்ளைகிலாத் தவழ்செஞ்
சடையெங் தற்பரனை
யெங்தா யிறையே நற்பதத்தி லிருத்து
வாயென் றிறைஞ்சுதுமே.

ஏ

வேறு (போது).

உத்தமமா நற்குணமுங் கற்பியலு
மறச்செயலு மூலவிமேலாம்
வித்தகமார் கிளிமெரழியு மனகடையு
மயிலொயிலு மேவி வாழும்

10

பத்தினிப்பிள் தொயுஞ்சிவபாக் கியமுந்தங்
கம்மாவு மென்றே பண்ணுன்
புத்திரிகள் மிகவருந்திப் புலம்பவிட்டுப்
பிரிந்ததென்ன புலவ ரேறே.

தேக்குசலைத் தேன்மொழியும் மான்விழியுங்
கான்குழலுஞ் செம்மை மேவி
மாக்காவின்பூ வானனாமு முளமருகி
மனோன்மனிப் பிள்ளையும் பின்னுன
பாக்கியலைக் குழியுமெனப் பன்பவினிக்
கொடிபோல் வார் பைத லோடும்
ஏக்கமுற வகன்றனையோ தூக்கெனச்சொன்
மழைபொழிந்த வெழிலி யேறே.

ஆஸரமறங் தாலுமரைக் கணமேனு
மகலாம லன்போ இன்றன்
சிரையுரைத் திருந்துதொழும் பெவற்றினையு
மகிழ்ச்சிரப்பச் செப்து துண்பாற்
காரைநிகர் நீரதனைக் கண்சொரியு
முதல்மகனைக் கருணைப் பேர்த்தி
யாரையுமோ மறந்திறந்தாய் சொல்லரும்பே
ரம்பலமா மழுகிற்கில்லே

வேறு.

சீரம் பலங்தேன் சருக்கரை
கண்டமுதா தியினுங் தித்திப்பில்
வாரம் பலம்பெற்றிடு கவிதை
வழங்கி யிருந்த விப்புலவுப்
பேரம் பலமிற் நிடிலவர்க்கா
ரிசையக் கவிசெய் பெற்றிகலைச்

சாரம் பலம்பெற் றவர்வின்வாழ்
புலவர்க் கெனிதுஞ் சாற்றரிதே.

கற்றூர் குழுமும் கிழக்கர்மேற்
கூரி வெவருங் காவாப்பேர்
பெற்றுய் புலவ னயிரத்தி
நெருவ எனலாற் போதனை
மற்றூர் பெறுவர் செயற்கரிய
செய்வார் பெரிப ரெனும்வாக்குக்
ஞ்று யிலக்கா யிற்றுலு
முடம்பொன்றழியா துண்றனக்கே.

கணிய மிலகக் கைக்கூலி
யொளிக்க வெழுதி பங்காக்கு
மனியஞ் சோம சுந்தரமாம்
வள்ளால் மகிழ்ச்சிட் உக்கவிதை
யணியி னியவிற் பாடியவர்
பொற்கா சளிக்கப் பெற்ற பெரும்
புணிய மிருந்த புலவரியார்
போம் பலமென் புகழ்மலையே.

இலத்தைக் காட்டுச் சித்திவிநா
யகரி னிரட்டை மணி஗ாலை
நலத்தைக் காட்டுக் திருவண்ணைச்
சிலேடை வெண்பா நன்மணமார்
வலத்தைக் காட்டுக் தோட்கடம்ப
ரந்தாதிகளால் வழுத்தியிறை
பலத்தைக் காட்டும் யடிபாடி
யுள்ள னினக்கென் பாடுளதே.

தேமாங் கனியென் சுவைப்பெயரோம்
கனியுங் கனியாங் திருவமைவோர்
ஆமா தெனுமிவ் வகலிடத்தே
பொருக்தல் மிகவு மரிதரிது
நாமா மகளீ தறிந்தேயோ
கவிபின் சுவையை நன்களித்தாள்
ஆமா நதனை யறிவாரா
நக்தோ நின்பே ரழகழகே.

ககு

வினாவுத்தர நேரிசைவேண்பா.

வின்னவர் பே ரெங்கீர்த்தி மேவுபெய ரெங்னெழிலி
நன் ஊபெய ரெங்கவண நற்பெயரென்—புண்ணியத்தாற்
பேர்கலவ ரெங்றெவரும் பேசுமிவர் தம்பெயராம்
பார்புலவர் பேரம் பலம்.

கன

வெலஜென்யூர் விதானையார் புதல்வர்
ஸ்ரீமான். ச. மஹாலிங்கம் ஆவாகள்
சொல்லியன.

வேண்பா.

காவலரும் வின்னிற் கடவுளரு மெச்சுதாப்
பாவலனும் பேரம் பலமடைந்தான்—நாவலு
நக்தன்றுக் காப்பரவை யாரினகஞ் சென்றபத
வந்தன்று நீழ லகம்.

செம்பதும கேர்வதனஞ் சேரும்பே ரம்பலவேன்
சம்புபய செஞ்சுரணக் தான்புகுகாள்—ரம்பியுவ
கன்னிமதி மூலங் கலைவளருஞ் சத்தமிசேய்
கன்னிமகழ் வெள்ளியெனக் காண.

2

இரட்டையாரிய விநுத்தம்.

சிரேரு வேலஜெனப் பேரேரு பதியிலுறு
செல்வ வேளாளர் திலகன்
திருவேறு தின்புயன லுருவேறு மங்கசன்
செய்ய கோணுலை மகன்
வாரேறு கொங்கையொடு காரேறு பைங்கூங்தல்
மன்னு சிவகாமி மைந்தன்
வலமேறு புயனின்மொழி நலமேறு மபிமானி
வண்சபா ரத்தினந்தும்
கூரேறு புத்திகலை யேரேறு வித்தைகுடி
கொள் கனக ரத்தினற் கும்
குணமேறு பத்தினிப் பிள்ளை முதன் முன்றிலகு
கோற்றெழுடிச் செல்வியர்க் கும்
நாரேறு தங்கைபல பாரேறு சாத்திரம்
நங்கோது பேரம் பல
நாமமுள செம்மல்கன் நாதராகர வெண்ண
நம்பனுல குற்றுன ரோ.

ந

வேண்பா.

செந்தன்மை பூண்டவன்மன் செப்யாள்சேர் மார்பன்மன்
வந்தன்மை யின்வாப் மலர்வன்மன்—முங்கிளமை
தன்னிற் பலகலைக் டாம்படி-த்த விற்பனன்மன்
மன்னியபே ரம்பலமா மன்.

3

கம்பனுமிங் கெல்லீக் கவிகாள மேகமில்லை
யம்புவியோர் போற்றுபே ரம்பலமே—சம்பதியர்
தம்புகழைச் சாற்றுக் கூடகேசேக் கிழானுமில்லை
யுன்புகழை யார்மொழிவா ரோது.

நி

நேர்மைபொறை வாய்மை நிறைமான மோர்ப்பறிவு
கூர்மைபெறு புத்தி குடிகொண்ட—சீர்மைசால்
பேராம் பலமே பிறங்குதமிழ்ப் பாவலவிக்
நேராம் பிரிந்ததென்னாலு ஸி.

கா

வண்ணைச் சிலேடைவெண்பா வொன்றில் வரியொன்றில்
நண்ணப் புணர்த்தவொரு நண்மொழியே—திண்ணமா
நின்கலையை நின்னாறிவை நின்கருத்தை. யொன்கரத்தின்
மென்கனிபோற் கட்டி விடும்.

எ

சன்மானஞ் சாங்தங் தயைநீதி தண்ணளிசால்
நன்மானி பேராம் பலநல்லோன்—பொன்மானம்
வங்துற் றிடக்கனர்கள் வாழ்த்தவியர்க் தம்பர்ஷுச்
சிந்தப்போய்ச் சேர்ந்தான் சிவம்.

ஏ

எண்ணிலங்கைக் காட்டிலுறு மீசன் கரிமுகத்தெம்
பண்ணவனுர் மேலேயோர் பாமாலை—நண்ணிசைத்தேன்
சொட்டச் சொட்டப்பாடுக் தூயாநீ பந்தமெலாம்
வெட்டிக்கட்டி புகுந்தாப் விடு.

கூ

வானுளிற் பாதியெலா மன்னுவிதா ணைத் தொழிலைக்
கோனும் லாற்றுமெங்கன் கோனுடனே—மானுக
மட்டி விதமாக வாய்மலருஞ் செய்கையதைத்
தட்டியதே யூழாங் தறி.

எ

கோச்சகம்.

நாடுகின்ற தவப்பயனுய் நன்னுசுபா ரத்தினமும்
பாடுகின்ற கவிவன்மை புயில்கனக ரத்தினமும்

வாடுகின்றூர் மயங்குகின்றூர் மனங்ககின்ற புலம்பெயினைத்
தேடுகின்ற ருனதுமகார் தெரிந்திலையோ பாலகனே. யிக்
இலக்கணமு மிலக்கியமு மெச்சமின்றிக் கற்றுணர்க்கே
நிலக்கணிடை யாசிரியர் பண்டிதரா நிலையிலுறும்
வலக்கணுறு மணியெனால் மதிக்குமிரத் தினப்பேரன்
அலக்கணுற விட்டேக வறிவேயோ பாவலனே.

கூ

காதலுற்று யென்றமொழி தஞ்சைவிக்கட் புக்கவுடன்
ஒதலுற்ற புவவரெலா முட்கிமனம் வாடுகின்றூர்
காதலுற்ற மக்களெலாவு கரைங் துகரைங் துருகுகின்றூர்
வீதலுற்ற மெய்யக்கணுற வீட்டடைங்த பாவலனே. கா

கன்னத்தங் கரியமறை கரைமிடற்றேற் குரைகுகண்மேற்
பன்னத்தம் படக்கவிதை பகரியற்பே ரம்பலகின்
மன்னத்தங் களமேய்க்கு மருகுகின்னப் பிள்ளைதுயர்
அன்னத்த வெருவேளை யறிந்துரைக்கு மளவினனே.

கோழும்பு, சகிருக்கல்லுரித் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
திரு. மு. நல்லதய்பி அவர்கள்
சொல்லியன.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விநுத்தம்.

திருவீற் றிருந்த வேலஜையாஞ் செழிய
பதியின் மேழியினை
மருவீற் றிருந்த வளம்பொலிய வளரும்
வேளாண் மரபெழுக்தோன்
அருநாற் றமிழின் பெருஞ்செல்வ மரிதற்
நேடி யதுநகர்க்கு
பெருநாற் புலமை யுடையனைப் பெரியார்
வாழ்த்த விளங்கின்றேன்.

க

கந்தப் பிள்ளைப் பேராசான் களிப்பச்
ஈசவத் தவநெறியின்

முந்திச் சென்று பாவன்மை முகிழ்புப்

முகிழ்புப்புப் பலபாடல்

தங்கிப் புவியிற் பாவடிவிற் ரகுநான்

மூண்று பஸ்டத்துமகிழ்

வஞ்சப் பெரும்பே முடையோனு யுயர்க்கு

ங்னற வுரையாளன்;

சீரம் பலவன் திருத்தாள்கள் தேடி

மகவு கிடைக்கவருள்

கூரெம் பெருமா னெனப்பெற்றார் குறைகின்

நிரப்பக கொடுத்ததனந்

பேரம் பலவ னெனவிடுகற் பெயர்கொண்

ரோர் கூடுகின்ற

பேரம் பலத்து கடுவோனுப் பிறங்கி

ங்னற பேராளன்;

பாண்டித் தியஞ்சேர் பண்டிதனுப் பாரில்

விளங்கு மிரத்தினனை

யீண்டைப் புலமை மிகுஞ்சோனு யிருக்க

வென்று சிறுவயதிற்

காண்டற் குகங்த நால்கள்பல காட்டி

ஈல்ல வழிநடத்தி

மாண்டக் கவரி னிடையிருக்கும் வளத்தை

யளித்த மாண்புடையான்;

ஏழு பத்தோ டைந்தென்ன வியம்பு

மாண்டு புவியினிடை

வாழ்வு பெற்றுப் புகழுடலை மந்தின்

கெமக்கு மகிழ்ச்சிக்குந்து

தாழ்வில் கடப்பா தார்முருகன் தண்டா

மஹரத்தா னாவவேண்டி

வீழ்வின் றுயர்க்கு ங்னறனஞல் விளங்கிப்

பொலிக வலன்சிரோ.

ஈ

ஈ

ஈ

முற்றும்.

